LAISVE
Semi-Weekly
102-02 Liberty Ave.
Ozone Park, N. Y. 11417
Area Code 212
Tel. MIchigan 1-6887

Entered as second class matter at the Post Office of Jamaica, N. Y., under the Act of March 3, 1879

LAISVĖ

THE LITHUANIAN SEMI-WEEKLY

LAISVĖ—LIBERTY
Dukartsavaitinis

Dalyje Queens apskrities (N. Y.)	$10.00
Kanadoje	$10.00
Kitur užsienyje	$12.00
Jungtinėse Valstijose	$9.00

Pavienio egzemplioriaus kaina 10 centų

PRICE 10c

No. 15 ★ ★ ★ ★ ★ ★ Antradienis, Vasario (February) 27, 1968, Ozone Park, N. Y. 11417 ★ ★ ★ ★ ★ ★ Metai 56-ieji

KRISLAI

Labai geras atkirtis
"Apnuoginta žemė"
Aklas kerštas
Svaičiojimai
Tai leidinys!

— Rašo **A. Bimba** —

Skaitlingosios automobilistų unijos sekretorius-iždininkas Emil Mazey AFL-CIO prezidenta George Meany išvadino demagogu ir melagiumi! Mat, Federacijos konvencijoje Meany apsaukė Hanojaus agentais tuos unijų vadus, kurie priešingi Vietnamo karui.

Emil Mazey tiesiai į akis pasakė, kad Meany netinkamas vadovauti Federacijai.

Deja, Meany tebeturi su savim didžiųjų unijų vadų dauguma ir todėl jaučiasi labai saugiai Federacijos prezidento kėdėje.

Kalbama, kad greitoje ateityje Jungtinė Automobilistų Unija, Walter Reuther ir Emil Mazey vadovaujama, oficialiai pasitrauks iš Federacijos.

-:- -:- -:-

Nėra jokia paslaptis, kad mūsų šalies karinės jėgos Vietname vartoja chemikalus naikinimui javų ir miškų.

Taip apnuoginta žemė pasidaro agrikultūrai nenaudinga. Ir jos pataisyti jau nebejmanoma.

Tą pripažino mūsų Nacionalinės Mokslų Akademijos sudarytas Midwest Research Institutas.

-:- -:- -:-

Tropiškuose kraštuose apnuogintas žemės paviršius nuo saulės taip sukepa, kad iš jo galima plytas tašyti. Naudingas tik kaip medžiaga namų statybai.

O taip apnuogintos žemės Vietname jau yra tūkstančiai akrų. Sakoma, baisu į ją ir pažiūrėti.

Na, o Amerikos žmonėms prezidentas Johnsonas užtikrino, kad tie chemikalai niekuo nekalti ir niekam nepavojingi. Girdi, jie tik laikinai nuo medžių ir krūmų lapus nudžiovina, kad po jais negalėtų liaudies partizanai pasislėpti.

-:- -:- -:-

Vasario 18 dienos laidoje Newarko "Sunday Star-Ledger" skaitau žurnalisto Howard K. Smith atsisveikinimo žodį.

Jis atsisveikina su žurnalistika, rašysiąs knygą iš savo ilgamečių išgyvenimų ir patyrimų.

Smith sako esąs nusivylęs didele Amerikos žurnalistų dauguma. Jo supratimu, mūsų žurnalistai neteisingai traktuoja vargšą prezidentą Johnsoną ryšium su jo vedamu Vietnamo karu.

-:- -:- -:-

Pasirodo, kad Smitho sūnus Vietname buvo sunkiai sužeistas. Tai dabar tėvas, vietoje reikalauti, kad karas būtų baigtas ir kad daugiau mūsų jaunų vyrų nesusilauktų jo sūnaus likimo, Smith, matyt, galvoja taip: Kam mano sūnus taip nukentėjo? Ko geresni visi kiti jauni vyrai! Tegu ir jie to pragaro paragauna!

-:- -:- -:-

Tokių tėvų esama. Girdėjau, kad ir viena man pažįstama lietuvė motina, kurios sūnus buvo sužeistas Vietname,

(Tąsa 6-me pusl.)

UŽ NUTRAUKIMĄ Š. VIETNAMO BOMBARDAVIMO

Pentagonas reikalauja 2.88 bilijonų dolerių

Washington. — Gynybos sekretorius Robert S. McNamara prašo kongreso 2.88 bilijonų dolerių, kad būtų galima užmokėti už naujas militarines konstrukcijas aplink pasaulį, įskaitant ir JAV prieš-svaidomųjų ginklų prirengimus.

Manoma statyti naujus pastatų projektus 321 bazėje aplink pasaulį.

Daugiau kaip 225.3 milijonai dolerių numatoma skirti konstrukcijai pietinėje Azijoje.

Kaltina Graikiją masiniu teroru

United Nations, N. Y. — Tarybų Sąjungos atstovas Platon D. Morozovas, kalbėdamas Jungtinių Tautų Humanitarinių teisių posėdyje, iškėlė kaltinimus prieš Graikijos valdžią, kad ten viešpatauja "masinis teroras".

Panašus kaltinimas buvo padarytas prieš Graikiją dokumente, priduotame komisijos "Tarptautinei Amnestijai". Tai yra nevaldiška organizacija Londone po priežiūra Ekonominės ir Socialinės Tarybos.

Morozovas sakė galįs priduoti vardus Graikijos Demokratų partijos narių, kurie mirė nuo teroro.

Žinoma, Graikijos atstovas G. Zotides užstojo savo valdžios niekšiškus darbus ir sakė, kad tai tik buvo laikinas dalykas, iki naujoji valdžia paėmė šalies kontrolę.

"Tarptautinės Amnestijos" atstovai dokumente pažymėjo, kad Graikijos užsienio ministras atsisakė duoti jiems vardus politinių kalinių, bet jie sužinoję, kad kalinių be teismo kalėjimuose buvo 1,975 Lerose ir 802 Yarose, kurių tarpe įskaičiuojama 240 moterų. Komisija taipgi turi testamentus 16 terorizuotų žmonių. Dažniausias teroro būdas, tai mušimas suimtųjų į kojų padus.

Mokytojų sukilimai

Albuquerque, N. M.—Mokytojų streikas uždarė 108 mokyklas ir atrodo, kad streikas gali išsiplėsti per visą valstiją, jeigu gubernatorius Cargo nesušauks specialios legislatūros sesijos apkalbėjimui mokyklų finansinio reikalo.

Tallahassee, Fla. — Floridoje mokytojų streikas vis tęsiasi. Gub. Kirką pi-ketavo vidurinių mokyklų studentai, kai jis pasirodė pietums Winter Havene.

New York. — Išėjo į streiką 14 mokytojų Bernard School of Boys Bronkse. Mokytojai piketavo mokyklą, sakydami, kad administracija atsisakė pripažinti jų reikalavimus aukštesnių algų ir balso akademiniuose reikaluose.

Prezidentas ieško kapitalo miestų atbudavojimui

Austin, Texas. — Prezidentas, susirūpinęs su padėtimi pūvančių miestų, proponuoja kongresui platų planą, pagal kurį būtų įtraukti privatūs kapitalistai.

Per 10 metų laikotarpį, prezidentas mano pastatyti šešis milijonus namų žemų ir vidurinių pajamų gyventojams. O šis planas kaip tik turėtų būti pavestas privatiniams investentams, sako prezidentas, kuriems federalė valdžia duos paskatinimą, kaip tai taksų mokėjimo sumažinimu ir kitais patogumais.

Prezidento pranešime siūloma 4.6 bilijono dolerių tam darbui federaliniam 1969 metų budžetui.

Zagreb, Jugoslavija. — Sridjan Budisavljevic mirė sulaukęs 85 metų amžiaus. 1941 metais Budisavljevic rezignavo iš Jugoslavų kabineto protestuodamas prieš tos šalies pasirašymą pakto su Hitleriu.

Rocky Mount, N. C. — Buvęs senato vadas (demokratas iš Illinois) Scott Lucas mirė sulaukęs 76 metų amžiaus. Scott daugiausia palaikė liberalų poziciją. Vienu tarpu buvo manyta, kad jis bus nominuotas prezidento Harry So. Trumano pagelbininku.

VĖLIAUSIOS ŽINIOS

Balboa, C. Z. — Panamos kanalas užblokaduotas. Japonijos laivas, vežantis 51,806 tonų geležies, nuskendo. Manoma, kad kanalas bus uždarytas maž iausia kelioms dienoms.

- - -

Washington. — Kongresinė komisija tyrinėjimui atominės energijos įspėja, kad JAV negalėsianti atsilaikyti prieš TSRS didėjančią sub-marinų galią. Ši komisija seniai agituoja už pastatymą daugiau karo laivų ir visokių kitokių karinių priemonių.

- - -

Jones Beach, N. Y. —TSRS žvejybinis laivas buvo įleistas į Jones Beach įlanką, kai laivo kapitonas atsikreipė į JAV pajūrio sargybą, prašydamas pagalbos. Atrodo, kad tinklas susipinė su inkaru.

- - -

New York, N. Y. — Sanitacijos darbininkų unijos vadai sako, kad reikalai dar vis neišspręsti tarp New Yorko miesto valdžios ir unijos. Unijos vadai dar nenusisprendę, ar reikalauti daugiau algos ar ne.

- - -

Saigon. — JAV karo komanda uždėjo cenzūrą iš karo fronto žinių. Reporteriai dar nežino, kaip plačiai ta cenzūra bus naudojama, bet jie susirūpinę.

Didžiausios istorijoje vedybos

Seoul, P. Korėja. — Vasario 22 d. 430 porų, susirinkusių iš visos šalies, priėmė krikščionių vedybų ceremonijas. Jiems visiems duotas šliubas vienu kartu. 4,000 giminių ir draugų susirinko stebėti vestuvių.

Masinės vedybos buvo vedamos sektos, kuri vadinasi "Šventos Dvasios Asociacija vienijimui Pasaulio krikščionių." Ši sekta sakosi turinti 300,000 narių Korėjoje.

Sakoma, poros susitiko trijose "treniravimo kampėse" praėjusio lapkričio mėnesį.

Negrų bedarbių keturis kartus daugiau

Washington. — Darbo sekretorius W. Willard Wirtz pranešė kongresui, kad šalies didmiesčiuose negrų bedarbių eilės keturis kartus didesnės negu baltųjų.

Wirtz sakė, kad tyrinėjimai padaryti 20 didesnių miestų. Dabartiniu laiku iš viso tuose miestuose yra 4.7 proc. bedarbių. Tai rodo, kad bedarbių skaičius didesnis tyrinėtuose miestuose negu visoje šalyje. Praėjusį mėnesį oficialūs pranešimai rodė visos šalies bedarbių 3.5 procentą.

Kodėl kariaujame Khesanh'e

Washington. — Khesanh randasi šiaur-pietiniame kampelyje Pietų Vietnamo. Ten apkasuose guli 5,000-6,000 JAV marinų ir laukia atakos iš Šiaurės Vietnamo jėgų, kurių sakoma yra 20,000.

Ikišiol nuo pradžios metų žuvo ten 100 marinų. Lėktuvai nedrįsta sustoti ilgam šiame kampelyje, nes mūšiai ir bombardavimai nuolatiniai, be perstojimo.

Tarp karių kyla klausimas: kas mus čia atvežė ir kodėl mes turime čia kovoti?

JAV valdžios pareigūnai visa tai laiko didžiausioje slaptybėje, tik sako kariams, kad turime gelbėti Khesanh'ą, nepaisant kiek tai kainuotų gyvybių bei karinių reikmenų.

Dubinskis pasiliks ADA eilėse

David Dubinsky, International Ladies Garment Workers unijos garbės prezidentas, pasisakė pasiliksiąs su "Americans for Democratic Action" eilėse, nors jis ir nesutinkąs su organizacijos užgyrimu senatoriaus Eugene J. McCarthy kandidatavimą į prezidentus ateinančiuose rinkimuose.

Dubinskis remia Johnsono kandidatūrą į prezidentus.

Trys unijų vadai pasitraukė iš ADA, nes jie irgi remia Johnsono kandidatūrą. Tie trys vadai yra I. W. Abel iš United Steelworkers of America, Joseph A. Beirne iš Communications Workers of America ir Louis Stulberg iš I.L.G.

Maskva.--Pirmieji 2 TSRS kosmonautai tapo apdovanoti inžinierystės laipsniais. Jie ruošiasi tolimesnėms oro eksploracijoms. Tasso pranešimu, Yuri A. Gagarin, pirmąjį kosmonautą, ir Gherman S. Titov, antrąjį, apdovanojo Žukovskio Oro Inžinierystės akademija.

U Thant sako: Tai kelias į derybas ir taiką

United Nations, N. Y. — Jungtinių Tautų sekretorius U Thant sugrįžo iš diplomatinės kelionės po Europos ir Azijos kraštus. Lankėsi didžiųjų valstybių sostinėse — Londone, Paryžiuje, Maskvoje ir New Delhi. Visur tarėsi Vietnamo karo klausimais su valstybių galvomis. Taip pat buvo susitikęs ir tarėsi su Šiaurės Vietnamo atstovais.

Sugrįžęs tuojau išleido pareiškimą. Jis sako, kad šitas neteisingas, barbariškas karas turi baigtis. Ir jis būtų baigtas, jeigu Jungtinės Valstijos nutrauktų bombardavimą Šiaurės Vietnamo. Jis užtikrina, kad tarp Šiaurės Vietnamo ir Amerikos derybos tuoj prasidėtų. Bombardavimas turi būti nutrauktas besąlyginiai. Kol Amerika karą plės ir bombarduos Š. Vietnamą, jokios derybos neįmanomos.

U Thant sako, kad jis iš šios svarbios kelionės sugrįžo dar griežčiau įsitikinęs negu pirma buvo, kad nutraukimas bombardavimo ir kitų karo veiksmų prieš Š. Vietnamą yra vienintėlis kelias į derybas ir taiką Pietrytinėje Azijoje. Deja, kaip atrodo, kad mūsų Amerikos vyriausybė tokiam žygiui dar nesiruošia. Iš Washingtono nesigirdi teigiamo atsiliepimo į Jungtinių Tautų sekretoriaus atsišaukimą.

TSRS sako, Kinija sulaiko diplomatų pagrindines teises

Maskva. — Tass'o agentūra pranešė, kad tarybiniams diplomatams Pekinge nebuvo leidžiama padėti vainikus ant tarybinių kareivių kapų keturiuose miestuose, Harbin, Mukden, Port Arthur ir Dairen. Tai kapai tų kareivių, kurie krito antrojo pasaulinio karo kovose.

Du nauji TSRS satelitai

Maskva. — Vasario 20 d. Tarybų Sąjunga paleido du satelitus, Cosmos 202 ir Cosmos 203, kurie skrenda be žmonių. Tass'o agentūra sako, kad "abu satelitai funkcionuoja normaliai".

Vietnam karo aukos

Saigon. — JAV komanda pranešė, kad per savaitę, kuri baigėsi vasario 17 d., žuvo 543 JAV kareiviai. Tai ikišiol didžiausias skaičius žuvusiųjų Vietname laike vienos savaitės.

Savaitę prieš tai žuvo 400, o savaitę dar pirmiau žuvo 416.

Iki vasario 17 d., šiais metais žuvo 2,242. 1967 metais žuvo apie 9,000, o 1966 metais 5,000.

Per savaitę sužeistųjų amerikiečių buvo 2,547.

Kiek žuvo Pietų Vietnamo karių, nepranešama.

Mirė buvęs Pirmojo karo šnipas

London. — Bernard Newman, įžymus kalbėtojas ir autorius daugiau 120 knygų, mirė sulaukęs 70 metų amžiaus.

Newman pirmojo pasaulinio karo laiku, būdamas dar tik vaikėzas, kaip nors įsigavo į vokiečių eiles, nuduodamas vokiečių oficierių, dasigavo į jų šnipinėjimo departamentą.

Didelė dalis jo knygų liečia šnipinėjimo klausimą.

Pentagonas nori daugiau karių

Washington. — Pentagone viršininkai sudarė planą mobilizuoti tarp 40,000 ir 50,000 Nacionalios Sargybos ir marinų korpuso rezervistų. Taipgi nori duoti įsakymus "būti sargyboje" 130,000 rezervistų.

Nors nėra tikrų davinių, kad šis planas buvo iš anksto pateiktas prezidentui Johnsonui, jis buvo plačiai diskutuojamas Baltuose Rūmuose.

Generolas Wheeler su Pentagono ir Valstybės viršininkais specialistais Vietnamo klausime, išvyko į Vietnamą kelioms dienoms tartis su generolu Wm. C. Westmoreland. Manoma, jie sugrįš į Washingtoną apie vidurį šios savaitės.

Visi mano, kad bus smarkiai padidintos JAV karo jėgos ir bus siunčiama daug daugiau kareivių, negu dabartinis tarimas turėti 525,000. Dabar jau ten yra 510,500 kovojančių jėgų.

Harrison, N. Y. — Peter Arno, karikatūrų piešėjas, mirė sulaukes 64 metų amžiaus. Jis dirbo "The New Yorker" žurnalui per 43 metus.

LAISVE LITHUANIAN SEMI-WEEKLY

PUBLISHED BY THE LAISVE, INC.
Published Tuesdays and Fridays, except in case of Holidays
102-02 LIBERTY AVENUE, OZONE PARK, N.Y. 11417
Entered as second class matter at the Post Office of Jamaica, N.Y.
Established April 5, 1911 — ANTHONY BIMBA, Editor

SUBSCRIPTION RATES:

United States, per year	$9.00	Canada, Lat. Amer., per year,	$10.00
United States, per 6 months	5.00	Canada, Lat. Amer. 6 months	$5.50
Queens Co., per year	$10.00	Foreign countries, per year,	$12.00
Queens Co., per six months	$5.50	Foreign countries, 6 months,	$6.50

Dar vienas senatorius prabilo

SENATORIUS Albert Gore iš Tennessee valstijos pridėjo savo tvirtą balsą prie tų, kurie reikalauja, kad Vietnamo karas būtų baigtas, kad Amerikos agresijai prieš Vietnamo liaudį būtų padarytas galas. Jis tą padarė Idaho Universitete vasario 17 dieną.

"Mes sunaikiname tą šalį, kurią neva siekiame išgelbėti," sako sen. Gore. "Mes į pavojų pastatome mūsų santykius su dauguma pasaulio tautų. Mes sunaikiname bet kokį pamatą kooperavimui su dviemis didžiosiomis jėgomis pasaulyje — su Tarybų Sąjunga ir Kinija. Ir dar didesnė tragedija tame, kad mes labai rimtai žalojame, jei dar nesame atsidūrę į sunaikinimo pavojų, patys save."

Senatorius Gore labai aštriai atkerta tiems, kurie sako, kad mes kariaujame Vietname su tikslu "pamokyti Kiniją." Jis klausia: Kaip gi Jungtinės Valstijos "moko Kiniją, jeigu 100,000 amerikiečių tapo užmušta arba sužeista, o tuo tarpu nė vienas kinietis nėra nukentėjęs?"

Gerai, kad šis senatorius iš Tennessee matė reikalą taip griežtai ir aiškiai pasisakyti. Jis yra demokratas, ir gal jo pasisakymas turės didesnį poveikį į prezidentą.

Ir laikraščiai keičia nusistatymą

PRANEŠAMA, kad šiomis dienomis septyni labai dideliais tiražais anglų kalba dienraščiai pakeitė savo nusistatymą Vietnamo karo klausimu. Iki šiol rėmę ir palaikę prezidentą Johnsoną ir jo politiką Vietname, dabar pareiškė, kad jie pasisako prieš šį karą ir prieš šią politiką.

Taip savo nusistatymą pakeitė šie dienraščiai:
"The Charlotte Observer"
"The Cleveland Plain Dealer"
"The Detroit Free Press"
"The Kansas City Star"
"The Los Angeles Times"
"The Mineapolis Star and Tribune"
"The Richmond Times-Dispatch."

Tai svarbus reiškinys. Pridėjus šiomis dienomis išleistą prieš karą pareiškimą 500 universitetų ir kolegijų teisės profesorių, turime dar vieną prieškarinio judėjimo plitimo Amerikos žmonėse įrodymą. Ypač žmones paveikė pasiuntimas dar 10,000 kareivių į Vietnamą ir prezidento pažadėjimas, kad to skaičiaus dar neužteks šiam karui "laimėti," kad greitoje ateityje jis pasiųs dar daugiau. Taipgi sujaudino žmones iš Washingtono pranešimai, kad nuo dabar į armiją bus šaukiama po 40,000 vyrų kasmėnuo ir kad aukštųjų mokyklų studentai nebebus aplenkiami.

Katalikai tėvai neklauso kunigų

VISI žinome, kad iš Amerikos katalikų tėvų griežtai reikalaujama savo vaikus leisti tiktai į parapines mokyklas. Katalikų bažnyčios hierarchija viešąsias visuomenės išlaikomas mokyklas laiko "nuodėmių ir bedievybės šaltiniu."

Ir, žinoma, labai daug tikinčiųjų šėyrai pildo savo bažnyčios dvasininkų įsakymus ir savo vaikus varo į parapines mokyklas, nors visiems žinoma, kad tose mokyklose mokymas ir mokslas stovi daug, daug žemiau, negu viešosiose mokyklose. Tai didelė skriauda katalikų vaikams.

Bet įdomu, kad vis daugiau ir daugiau katalikų tėvų supranta savo klaidą ir stengiasi ją atitaisyti, savo vaikus ištraukiant iš parapinių mokyklų ir juos siunčiant į viešąsias. Dabar jau net pusė katalikų vaikų lanko viešąsias pradines mokyklas.

Dar įdomesnė padėtis su aukštuoju mokslu. Tik vienas iš penkių katalikų vaikų, baigusių pradinę mokyklą, stoja į parapinę kolegiją, o keturi jau eina į viešąją. Iš to išplaukia katalikų bažnyčios dvasininkų nusiskundmias, kad parapinės mokyklos yra atsidūrusios didelėje krizėje ir kad jas federalinė valdžia turi gelbėti su finansine parama.

Bulgarijos rožių ateitis

Kazanlyko rožės plačiai žinomos už Bulgarijos ribų. Šis puikus augalas, iš kurio gaunamas plačiai naudojamas parfumerijoje aromatinis aliejus, auginamas daugejyje šalių. Tačiau pačios geriausios rožės auga Bulgarijoje. Kazanlyko slėnio dirvos ir klimatas joms geriausiai tinka.

Dar ne visiškai atkurti nuostoliai, kuriuos padarė rožių plantacijoms šeimininkavę šalyje hitlerininkai. Dabar Kazanlyko slėnyje rožės užima jau daugiau kaip 2 tūkstančius hektarų.

Tačiau pasaulinė rinka reikalauja vis daugiau rožių aliejaus. Šis produktas užima svarbią vietą Bulgarijos eksporte. Bulgarijos vyriausybė priėmė specialų nutarimą dėl rožių slėnio prie Kazanlyko spartesnio vystymo.

KAS KĄ RAŠO IR SAKO

AR ŠIRDŽIAI, AR PROTUI, AR IR ŠIRDŽIAI, IR PROTUI?

Praėjusių metų žurnalo "Kultūros baruose" paskutiniame num. skaitome labai įdomų Romos Pauraitės straipsnį "Ir širdžiai, ir protui." Ji rašo apie televiziją, jos programas ir tų programų poveikį į žmogų, į teatro meną.

Pavyzdžiui, nė jokia paslaptis, kad pas mus Amerikoje televizija ištuštino ir išvarė iš biznio filmų teatrus. Žmonės valandų valandas praleidžia prie televizoriaus namuose. Tuo būdu televizijos programų poveikis milžiniškas.

Tarybų Lietuvoje, matyt, irgi tuo susirūpinta. Roma Pauraitė sako:

"Kai estradinio koncerto metu Filharmonijos salė braška per visas savo "siūles" nuo pernelyg gausaus žiūrovų antplūdžio, o dalis simfoninių koncertų praeina apytuštėje salėje, vėl iš naujo primenama apie žiūrovų auklėjimo būtinybę. Tačiau pasikliauti nupirktų bilietų statistiką, sprendžiant apie žiūrovų estetinį išprusimą, šiuo metu jau pavojinga.

Televizija pristato nemokamai į namus visą simfoninį orkestrą. Užtat atsirado galimybė, ypač užimtiems žmonėms, užuot ėjus į Filharmoniją, pasukti televizoriaus jungtuką ir pasiklausyti to paties koncerto namuose. Juo labiau, kad simfoniniame koncerte neturi reikšmės nei spalviniai deriniai, nei režisūrinės išmonės, o atlikėjus ekrane gali matyti stambiu planu. Prarandama ne taip jau daug.

Daugelis žmonių mėgstą ištisus vakarus praleisti prie mažojo ekrano (televizoriaus), ir televizija daug kam tampa bene rimčiausiu estetikos mokytoju... Literatūrinės, muzikinės, dailės laidos, televizijos spektakliai lėtai, bet kryptingai formuoja estetines žmonių pažiūras. Šia prasme televizijai tenka didelė atsakomybė."

Roma Pauraitė pamini ir mūsų, taip vadinamų Vakarų televizijos poveikį. Girdi:

"Apie vakarų televiziją D. Krosbis yra pasakęs:... "viskas skiriama akiai ir nieko—protui. Ateinanti karta turės moliūgo didumo akis ir bus be smegenų." Jeigu šių žodžių autorius norėtų sumenkinti vaizdo reikšmę mažajame ekrane, akcentuodamas tik žodžio poveikį žiūrovui, galima būtų su juo ginčytis... Tačiau D. Krosbis, be abejo, turi galvoje ką kitą: televizijos laidų lėkštumą, menkavertiškumą, pigų režisierinių išmonių blizgesį, laikinai pritrenkiantį žiūrovą, bet neduodantį jokio dvasios peno nei jo širdžiai, nei protui."

Kitaip tuo požiūriu, matyt, dalykai klojasi Lietuvoje. Pauraitė sako:

"Pas mus tokie pavojai reti. Atvirkščiai, svarbiausias kriterijus — televizijos laidų turinys — kartais tampa vieninteliu, ir tuomet nuobodi forma tarsi "keršija," nublukindama pačią mintį."

Vadinasi, ten pirmoje vietoje turinys. Tad labai svarbu, kad televizijos programos būtų turiningos, vertingos.

Roma Pauraitė dėsto:

"Muzikinėse laidose didelę reikšmę turi jau pats atlikėjų parinkimas ir jų atliekamų kūrinių repertuaras. Valstybinio styginio kvarteto, solisto V. Noreikos, smuikininko A. Stulgio, vargonininko L. Digrio koncertai savaime ugdo muzikinį televizijos žiūrovų skonį. Tačiau noriu pakartoti seniai visiems žinomą, užtat apiblukusią, bet dėl to netapusią mažiau aktualia, tiesą: žiūrovas turi tūkstančius skonių. Vieni su malonumu žiūri estradinius koncertus ir išjungia televizorių, kai ekrane pasirodo koks nors kamerinis orkestras ar operos dainininkas, kiti nekantriai laukia kaimo kapelų, "Lietuvos" ansamblio pasirodymų... Štai kodėl svarbu surasti patrauklią formą, kad net menko šio ar kito žanro adoratoriai neišjungtų televizoriaus pačioje laidos pradžioje, o mokytųsi klausytis muzikos, vystytų savo muzinkinį skonį."

Na ir, žinoma, mes linkime tose pastangose geriausios sėkmės.

DRASKOSI KAIP PROTO NETEKĘS

Šiaurės Amerikos Lietuvių Sporto Sąjungos suvažiavimo atidarymas durų į tolimesnį sportininkų sportinį bendradarbiavimą su gimtuoju kraštu, visiškai išmušė iš lygsvaros kunigų "Draugo" bendradarbį Vyt. Vyšniauską. Tame laikraštyje vasario 16-tos dienos straipsnyje "Žodis duobkasiams" jis prakeikia visus, kurie balsavo prieš nubaudimą krepšininkų, kurie praėjusią vasarą buvo nuvykę Lietuvon. Jis paskelbia visą Sąjungą sugriauta ir palaidota.

Pasiklausykime:

Sąjungos vienybės griovimo aukščiausias įtampos taškas buvo pasiektas pereitame Toronto sporto klubų atstovų suvažiavime. Čia visi — pašaliniai "taikos" nešėjai ir jų talkininkai — kai kurie sąjungos nariai pagaliau pasiekė ko jie troško: suskaldė sportininkų kadrus. Žnigsnis žengtas. Nusikaltimas įvykdytas. Sąjungai žala padaryta. Kelio atgal nebėra. Vienas lapas mūsų sąjungos istorijoje užverstas. Jį negarbingai užbaigė "tiltų statytojai" ir norimos tolerancijos siekėjai.

Daugiausia tenka Sąjungos valdybai, kuri, matyt, atsisakė šokti pagal Vyšniausko ir jo kolegų muziką. Girdi:

Buvusiai sąjungos centro valdybai buvo įteiktas protestas dėl kai kurių mūsų sąjungos narių elgesio. Proteste buvo aiškiai pasakyta, kad sprendimą turi padaryti ne būsimasis suvažiavimas, bet sąjungos valdyba. Valdyba jokio sprendimo nepadarė. Ir kas dar skaudžiau, tas protesto svarstymas nebuvo įtrauktas net suvažiavimo darbotvarkėn. Išvada: valdyba pasielgė pilotiškai, ji nusiplovė rankas, palikdama tą klausimą atviną. Šituo savo poelgiu buvusioji centro valdyba jau aiškiai prisidėjo prie nusikaltimo akto.

Buvusios centro valdybos elgesys sąjungos laidotuviniame suvažiavime buvo apgailėtinas. Ji leido nusikaltėliams save girti, nors tai gyrybai net laiko neturėjo būti eikvojama. Užuot pačią problemą aiškioji šviesoji pristačius centro valdyba suvažiavime vaidino nekaltą avinėlį ir išpirkimo ožių ieškojo suvažiavimo dalyvių tarpe.

Reikia tikėtis, kad sportininkai nekreips dėmesio į šio žmogelio spaliojimus ir žygiuos pirmyn pasirinktuoju protingu keliu. Sportinis bendradarbiavimas su Lietuva tiktai gero teatneštų Amerikos lietuviams sportininkams.

Nereikia nustoti vilties ir dėl Vyt. Vyšniausko. Gali ir jis pasitaisyti. Niekas ne per senas mokytis. Tie, kurie suvažiavime ir valdyboje jį baisiai "nuskriaudė," jo komandos neklausydami, turi kantriai ir nuoširdžiai jam įrodyti jo muzikos baisų, baisų atsilikimą.

GAVĘ PER NOSĮ

Viename "veiksnių" laikraštyje pranešama:

"Nežiūrint visų įdėtų pastangų, apsilankymų Baltuose Rūmuose, vizitų, prašymų, įneštų bilių kongrese ir senate, parašytų daugelio laiškų, kad Amerika leistų pašto ženklą, skirtą Lietuvos (ar visų trijų Baltijos valstybių) nepriklausomybės 50 metų sukakčiai paminėti, atrodo, kad tokio pašto ženklo nebus išleista. Savaime suprantama dėl ko..."

Tokiuo ženkleliu, žinoma, "veiksniai" nesiekė pagerbti lietuvių tautą, per ilgus amžius kovojusią už laisvę ir pagaliau tą kovą laimėjusią prieš 27 metus, ale tai kovai sumenkinti, tautą apšmeižti ir prieš ją Amerikos žmones pakurstyti. Gerai, kad tos "visos jų įdėtos pastangos" nuėjo niekais

IR PAS KANADIEČIUS NESIMATO VIENYBĖS

Pažangiųjų Kanados lietuvių "Liaudies balsas" rašo:

Stebint konstitucinę konferenciją Ottawoje, kurioje dalyvavo visų provincijų lyderiai pas premjerą L. B. Pearsoną, pradžioje susidarė labai liūdnas vaizdas. Atrodė, kaip varnai, susirinkę prie savo aukos, pešasi už didesnį kąsnį. Kiekvienos provincijos lyderių siekis, kaip atrodė iš jų kalbų, yra ne Kanados stiprinimas, žmonių vienijimas, o savo siaurų provincinių interesų plėtimas.

Reikia pasidžiaugti tik tuo, kad šis pasitarimas nesugriuvo; kad jis nutarė tęsti debatus toliau, svarstyti, kaip pataisyti konstituciją, suderinant ją su nūdiena. Bet šis darbas, matyti, tikrai truks kokius trejus metus kol kokie rezultatai bus matyti.

Gal, gyvenimui spaudžiant, žmonės pradės rimčiau galvoti. Kanada gali atsilaikyti prieš vidujinius ir išlaukinius spaudimus tiktai būdama vieninga, su tvirta federaline vyriausybe priešakyje. Sudraskius, visą galią atidavus provincijoms, Kanados padėtis labai pasunkėtų.

Užrašykite "Laisvę" savo giminėms, gyvenantiems Lietuvoje. Prenumerata 12 dolerių.

Leokadija Diržinskaitė apie savo įspūdžius Amerikoje

Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos XXII sesijoje dalyvavo Lietuvos Ministrų Tarybos pirmininko pavaduotoja ir užsienio reikalų ministrė Leokadija Diržinskaitė.

Ji grįžo į Vilnių ir maloniai sutiko pasikalbėti su "Gimtojo krašto" korespondentu.

Klausimas: Pokalbį norėčiau pradėti Kanados "Liaudies balso" žodžiais: "Pasirodymas žmonių iš Tarybų Lietuvos... mūsų veiksniams sudaro daug bėdų."

Kuo, jums atvykus Niujorkan, pasireiškė "veiksnių bėdos?

Atsakymas: "Veiksniai" ir tarpusavyje nėra vieningi. Tarp jų irgi yra (ir vis daugiau atsiranda) blaiviai galvojančių žmonių, suprantančių, kad Lietuvos likimą tvarko ir tvarkys patys jos žmonės, nesiklausdami patarimo. Yra, aišku, ir tokių, apie kuriuos mūsuose sakoma: "Kuprotą tiktai grabas ištiesins."

Vienas jų — buvęs Smetonos diplomatas St. Lozoraitis — surašė raštą, kurio esmė tokia: kaip čia dabar gali būti, kad Lietuva turi ministrus, paskirtus be jo, Lozoraičio, valios? Jis pasistengė, kad šis raštas patektų į Jungtines Tautas. Rezultatas toks: JT vadovybė persiuntė man tą raštą susipažinti, ir tuo viskas baigėsi.

Klausimas: Jums, be abejonės, teko susitikti su Jungtinėse Amerikos Valstijose gyvenančiais lietuviais. Būtų įdomu išgirsti pasakojimą apie tai.

Atsakymas: Susitikau su laisviečiais, vilniečiais, pabuvojau Filadelfijoje, paviešėjau pas ten gyvenančius lietuvius, buvau nuvykusi net į San Francisco, tiesa, negausią lietuvių koloniją. Visi šie susitikimai paliko labai malonų ir giliai įsimenantį įspūdį.

Ta pačia proga noriu per "Gimtąjį kraštą" padėkoti visiems mane maloniai sutikusiems tautiečiams, pasveikinti juos su 1968-aisiais metais, palinkėti sėkmės, sveikatos, ištvermės. Įsimenantys buvo susitikimai su kultūros veikėjais, menininkais, inteligentais. Beje, "susitikti" — gal ne visai tikslus žodis: viešėjau jų namuose, lankiausi dailininkų dirbtuvėse, lietuvių pobūviuose.

Būdingiausia tai, kad inteligentija jaučia vis daugiau simpatijų šiandieninei Lietuvai. Vis daugiau pradeda suprasti, kad skirtingi dorų žmonių įsitikinimai, politinės, kultūrinės pažiūros netrukdo mylėti savo šalį, džiaugtis, kad jos mokslininkai, menininkai, dainininkai pripažįstami visame pasaulyje.

Vienas Amerikoje žinomas lietuvis dailininkas taip pasakė:

—Lietuvių tautos reikalas, kaip kurti savo ateitį.

Ir pridūrė:

—Mes čia, koi prasimušame, esame apverktinoje padėtyje. Dailininkams niekas nepadeda: jei moki — plauk, jei ne—skęsk.

Klausimas: Kas labiausiai atkreipė Jūsų dėmesį, viešint pas tautiečius?

Atsakymas: "Senimo" ir "jaunimo" santykiai. Kartų problema yra visur, ir tai natūralu. Tik Amerikoje gyvenantiems lietuviams ji ypatinga.

Lietuviškas jaunimas gyvena įprastą amerikiečių jaunuolių—studentų, moksleivių — gyvenimą. Daugumas lietuviškai kalba labai sunkiai, keletas žodžių tėvų gimtąja kalba—jau laimėjimas.

Būdinga, kad su žmonėmis, atvykstančiais iš Lietuvos, nori pabendrauti beveik kiekvienas Amerikos lietuvis. Bet kartais vis dar (nežiūrint išgirtosios amerikinės demokratijos) juos sulaiko nuo to paprasta baimė: sužinos, kad kalbėjai su atvykusiu iš "ten," o jei dar su oficialiu asmeniu, jms ir atleis iš darbo ar kitaip persekios. Tačiau besiplečią ryšiai su Lietuva, jos mokslininkais, kultūros ir kitais veikėjais verčia Amerikoje gyvenančius lietuvius vis daugiau galvoti.

Klausimas: Kokiuose susitikimuose Jums dar teko dalyvauti?

Atsakymas: Su "New World review," "Worker" darbuotojais. Kai kurie yra lankęsi Lietuvoje. Jiems patikęs mūsų pramonės augimas, jaunimas.

Papasakojau, kaip pas mus tvarkomi valstybiniai reikalai, biudžetas, kaip planuojama.

San Franciske susitikau su organizacijos "Amerikos moterys kovoje už taiką" atstovėmis. Tarybų Sąjungos—Amerikos Draugystės Instituto pirmininku H. Robertsu.

"Vilnis," Čikagos Lietuvių meno sąjunga taip pat kvietė mane paviešėti. Deja, JAV valdžia neleido išvykti: man, kaip ir visiems Tarybų Sąjungos atstovams, galiojo 25 mylių spindulio taisyklė: toliau be specialaus leidimo negalėjau išvykti.

Klausimas: Tikriausiai laisvo laiko Niujorke nelabai daug teturėjote?

Atsakymas: Laiko labai stigo: tekdavo dirbti net sekmadieniais. Tiesa, įspūdžių — jų tarpe ir turistinių — daug. Bet apie tai gal geriau tiktų kita proga.

—Ačiū už įdomų pokalbį.

Jonas Lukoševičius

ROBERT KENNEDY GALĮS LAIMĖTI

Tokios nuomonės laikosi "Vilnies" redaktorius Vincas Andrulis. Jis rašo:

Kiek anksčiau sen. Robertas Kenedis smarkiai kritikavo karą Vietname. Dabar jis pavažinėjo po "nuslūgusias sritis" ir smerkia nevykdymą karo prieš skurdą.

Jis rado daugybę žmonių alkstančių, apdriskusių, kuomet karui eikvojama po kelis bilijonus dolerių mėnesiui.

Nors sen. Kenedis sako nekandidatuos prieš prez. Johnsoną, bet jis žymiai susilpnino Johnsono poziciją. Labai galima, kad susidarius dideliam nusistatymui prieš Johnsoną, jis gali būti paakstintas kandidatuoti.

Jam yra geros progos laimėti prieš bet kurį republikonų kandidatą.

S. ZAVIS

Atsiminimai iš draugystės su R. Mizara

Daug metelių prabėgo, kai iš mūsų Lietuvėlės berneliai, duonutės ieškodami, būriais į Ameriką bėgo. Vienas tarp jų iš garsiosios Dainavos šalelės buvo ir mylimasis buvęs "Laisvės" redaktorius Rojus Mizara. Jis buvo skurde gimęs, skurde augęs ir skurdo atsiminimais guodęsis. Skurdo šaknys giliai į jo jautrią širdį savo gelonis buvo suleidusios, kurių jis per visą savo gyvenimą išrauti neįstengė.

Kadangi jis buvo dzūkas, o aš aukštaitis, tai Lietuvoje pažinties neturėjome. Supažindino mane su R. Mizara Dr. Jonas Repshis Worcesteryje ir nuo tos dienos mano viso gyvenimo pažintis su Rojum nenutrūko. Sekiau jo kopimą gyvenimo laiptais į aukštį. Nepavydėjau jam per sunkų darbą ir ryžtą užsitarnautos garbės.

"Keleivio" leidykla buvo pradžia daugelio lietuviškos spaudos Amerikoje darbuotojų. Rojus irgi buvo vienas iš jų. Jurgis Gegužis, būdamas spaudos ekspertu, nors ir buvo žiaurus, bet geras mokytojas.

Bostone ilgoką laiką Rojus gyveno Miko Petrausko bendrabutyje. Mikas įkvėpė jį siektis muzikoje, deja, Rojui nuvažiavus dirbti "Laisvės" leidykloje Brooklyne, likimas nulėmė jam skirtingą kryptį. Liuoslaikiu nuo darbo jis lankė aukštesnės lavybos kursus, veikimas draugijose ir tamprūs ryšiai su darbininkų kovomis, pabuvojimas Chicagoje, Pietų Amerikoje Tarybų Sąjungoje ir artus susipažinimas su V. Kapsuku praplėtė jo humanitarinį ir socialini akyregį visapasauline plotme. Jis pradėjo suprasti Amerikos lietuvio darbininko siela. Iš karto nedrąsiai, liuoslaikiu nuo darbo, pradėjo kurti romanus ir isidrąsines sukūrė visą eilę jų. Juose jis aprašė i Ameriką emigravusių lietuvių siekimasi šviesesnio rytojaus, jų sunkius fabrikuose ir kasyklose darbus, jų skurda, nepasekmes ir per nesažiningus makliorius apgavystes, apvogimus ir nuskriaudimus. Mažos dalelytės tos masės siekimasi mokslų, profesijų, amatų ir t.t. Apysakoje kelias i Laime", sekdamas P. Cvirkos "Mr. Kruk", jis meistriškai ir objektyviai išvanojo Amerikos lietuviu ura-patriotu ir patriotiškų biznierių kaili. Rašydamas apysaka "Bernardo Gavelio Klaida", jis mėgino daugelio Amerikos apysakininkų vartojama rašybos būda rašyti labai trumpais sakiniais ir išvadomis, bet tolimesniuose kūriniuose to daugiau nevartojo.

R. Mizara nebuvo vienas iš tų giliųjų, neišsemiamų filosofų, bet jis rašė objektyviai, trumpai ir aiškiai, taip, kad bile lietuvis darbininkas, kad ir labai mažamokslis, galėtų suprasti ir naudingą sau pamoką gauti iš aprašomų įvykiu. Tuo pat kartu užfiksuodamas kaip veidrodyje Amerikos lietuviu tikrąji gyvenima.

Prieš antrąjį pasaulinį karą (nepamenu metų datos), R. Mizara atvažiavo į Bostoną su reikalais. Apsistojo pas mus keletui dienų. Vieną vakarą atvažiavo į stubą Dr. J. Repshis. Mums besišnekučiuojant, R. Mizara nusiskundė, kad Lietuvių Darbininkų Susivienijimas Mass. valstijoje veikia pusiau-slaptai iš priežasties negavimo iš Mass. Apdraudos departamento leidimo viešai veikti. Jis tada buvo LDS prezidentu. Keletas prašymų buvo įteikta Apdraudos departamentui, prašant leidimo, ir vis be pasekmių.

Advokatas F. J. Bagočius irgi tuo laiku buvo Susivienijimo Lietuvių Amerikoje prezidentu ir jis buvo kategoriškai prižadėjęs SLA štabui, kad kol jis gyvas bus, LDS Mass. valstijoje čarterio negaus!

Aš paklausiau Rojų, ar labai svarbu tą leidimą turėti. Jis atsakė, kad be leidimo LDS kuopos Mass. valstijoje negali augti. Aš pagalvojęs jam pasakiau, kad už dviejų dienų jis žinos, ar LDS Mass. valstijoje leidimą gaus ar ne. Pažinojau kai ką Mass. valstijos rotušėje. Paklabinau duris man skolingų politikierių ir už dviejų dienų iškvietė Rojų į Mass. valstijos Apdraudos departamento raštinę. Įsakė jam į savaitę laiko priduoti naują prašyma, ir gale antros savaitės Rojus turėjo leidimą savo kišenėje.

Apdraudos departamento darbuotoja prie Rojaus akių suplėšė labai dideli pundą laiškų-skundų Bagočiaus SLA skundikų, ir tą viską suvertė į išmatų baška.

Tas darbas Rojui kainavo ištaigingus pietus puošniame restaurante keturiems žmonėms.

Per tas dvi savaites aš maniau, kad Rojus gaus apoplekciją, rūkydamas po 4 ar 5 pakelius cigarečiu į diena, ir sudilins mano buto ilgame koridoriuje grindis kiaurai, nervingai bevaikščiodamas iš galo i gala. Jis jokiu būdu netikėjo mano tvirtinimu, kad jis leidima gaus.

Tas jo nervingas rūpestis draugijos reikalais atskleidžia jo būdą ir siela kaip giliai, ir samoningai jis reagavo visuomeninės veiklos reikaluose.

R. Mizara buvo ištikimas savo vpatiškiems draugams. Jei jie kartais jam ir nemalonumu pridarydavo. Ypatingai ištikimas buvo kartu augusiems ir kartu vargusiems Lietuvoje ir kartu atvažiavusiems į Amerika, būtent: poetui R. Židžiūnui ir farmacistui Z. Barisui. L. Prūseika juos tris buvo navadinęs Alexander Dumo novelės "Trijų Muskatierių" herojų vardu.

Su R. Židžiūnu jis turėjo tur būt daugiausia bėdos dėl anojo lengvabūdiškumo. Dabar jau, matote, visi trys yra mirę.

Rojus norėjo įkalbėti man siektis literatūroje, bet kadangi aš turėjau šeima, o lietuviškoje literatūrinėje veikloje pajamų nėra, tai turėjau laikytis prie to, kur duonutės kasnis buvo. Praeita vasarą paskutinį kartą vpatiškai sutikau Rojų Brocktone, Mass., "Laisvės" piknike. Nusiskundė jis man, sakydamas, kad kur tik nenuvažiuoji su visuomeniniais reikalais, tie reikalai tankiai rišasi su finansais. Nors visur mūsų draugai yra geraširdžiai, bet kiekvienas pastato "ultimatumą": jeigu eisi su manim išsigerti, tai duosiu pinigų, o jei ne — tai ne. Tie geraširdžiai draugai nejsivaizduoja, kad Rojus vienas, o jų daug. Finansiniai, pasekmės geros, bet moraliniai ir iš sveikatos atžvilgio, nepavydėtinos.

R. Mizaros ideologinė kryptis ir nusistatymas iš io veiklos ir raštų visiems yra gerai žinomi, tad man jau nėra reikalo daugiau apie tai kalbėti. Tik tiek turiu dadėti, kad gyvendamas Amerikoje virš penkiasdešimt metų, jis jau buvo pilnai prigijęs prie Amerikos gyvenimo. Vienok jo širdis visad buvo tampriais ryšiais prisirišusi prie Lietuvos. Stebėjo jis ios kultūrini ir ekonomini vystymasi. Savo knygoje "Apie Tave, Gimtoji Žeme" savo laikioms mintims aiškiausia irodė savo gilų jausma gimtajam kraštui. Išreiškė savo džiaugsma, matant Lietuvos darbininkus ir liaudi po didžiu ir pergalingu pastangu atsistojusius ant tvirtų koju nuosavame name ir tapusius savo gerbūvio kūrėjais.

Rojus nebuvo šabloniškas patriotas, dangstantysis Lietuvos meilės skraiste tikslu gauti materialinės naudos, garbės ir gerovės. Bet jis ieškojo šaknu lietuviškos sielos, giių, rišančiu lietuviškas širdis, kur tik ios bebūtu, plakančias troškime — kiekviename prisiminime gimtojo krašto, būti jame ir su juo.

Jis puoselėjo ir gynė lietuviško artojėlio ir darbininko teises ir garbę, nes jie yra kertinis akmuo, išlaikęs lietuvybės namą nuo sugriuvimo. Jo raštai yra palikimas ateinančiom kartom atminti ir suprasti, kad Amerikos lietuvių kūnai buvo Amerikoje, bet jų širdys — Lietuvoje.

Tyrieji Lietuvos vadai ir liaudis suprato ir įvertino Rojaus Mizaros darbus. Pagerbė jį kaip rašytoją, veikėją ir kovotoją už darbininkų ir liaudies gerbūvį.

Vaikas su 2 širdimis

Tikrinant ikimokyklinio amžiaus vaikus, gydytojai su nuostaba nustatė, kad Ramo Osmanis turi dvi širdis. Berniukas gyvena Žarkovo mieste, netoli Belgrado. Viena jo širdis yra kairėje, o kita — dešinėje krūtinės ląstos pusėje. Nors širdys žymiai mažesnės už normaliąją, jos be priekaištų atlieka savo funkcijas. Jokių nukrypimų berniuko vystymesi nepastebima. Dar daugiau — Ramo yra stipresnis ir ištvermiingesnis už savo bendraamžius. Tiesa, kai jis pavargsta, jam reikia daugiau laiko pailsėti. Berniukas yra nuolatinėje gydytojų priežiūroje. Manoma, kad jis ir toliau vystysis visiškai normaliai.

Apie 50 Harlemo gyventojų piketavo Long Island kongresmano James J. Delaney namus. Sako, jog jis vengia su gyventojais susitikti ir veikti šalinimui laužynų.

Iš laiškų

Gerbiamas "Laisvės" Redaktoriau, maloniai prašau suteikti vietos Jūsų redaguojamame laikraštyje padėkos žodžiui, nenuilstamiems Fort Lauderdaliečiams: Margaretai ir Aleksandrui Valilioniams už jau gautus 1968 m. pirmuosius "Laisvės" Nr. Nr.

Labai džiugu prisiminti faktus, jog nuo pirmojo pasaulinio karo pabaigos, kada pradėjo veikti paštų ryšiai, manęs neapleido Jūsų parūpintas spaudos žodis, laikraščių bei knygų pavidale.

Kur bebūdamas su Jūsų spausdiniais nesiskiriu. Šį rudenį man buvo lemta pasigydyti Panevėžio valstybinėje ligoninėje. Ir čia aš ir mano palatos draugai įvairindavome laiką skaitydami Jūsų spaudą, kurią atveždavo mano žmonelė mane lankydama.

Taigi, ir mano palatos draugai su didžiu susidomėjimu sekdavo Jūsų užjūrio išeivių gyvenimą. Reikšdami dėkingumą jie prašė būtent: Kolajavičius, Barkauskas, Breivė, Čiapas ir kiti, nors ir nebūdami pažįstami perduoti Jums per mane jų vardu Jums nuoširdžiausią padėką.

Vin. Mažilis

1968 II 15
Lietuva, SSSR

Anglija pakeitė laiką

London. — Anglijoje laikrodžiai buvo pavaryti valandą pirmiau, kad laikas lygintųsi vakarų Europos laiku. Dabar bus tas pat laikas Londone, kaip ir Paryžiuje, Romoje, Berlyne ir kituose tos dalies Europos miestuose.

Ant Tauro kalno

Tūkstančiai žingsnių,
tūkstančiai žvilgsnių,
Tūkstančiai mina gatves...
Kur tik nuklysiu —
Vilniaus pasiilgsiu,
Į jį upės sraunios atves.

Veržiasi, triūsia, dainuoja skardena
Žilagalvis jaunatviškas Vilnius,
Nuo Tauro kalno debesis gena
Ilgastiebės vėliavos kilnios.

Į Tauro kalną užlipa miestas,
Rūmais į dangų remiasi.
Siūbuoja miestas, žibintų nušviestas,
It lopšinė lietuviškos žemės.

Vladislovas Blinstrubas

TĖVYNĖS ĄŽUOLAS

Jei kada atvyksit,
Čia į mūsų šalį,
Būtinai matysit
Ąžuolą darželyj,

Aš mylėjau gamtą,
Valkininkų girią,
Sodinau parnešęs,
Ąžuolą—didvyrį.

Puikiai čia prigijo
Ir gražiai žaliuoja,
Tartum jo lapeliai
Vėjeliu dainuoja.

Jis nematė karo,
Buvo dar per jaunas,
Gal matys baisesnį,
Kaip žmonija pjaunas'?..

Ąžuolas didvyris
Nebijos pavojų.
O gal žmonės—broliai
Jau gyvens taikoje?

Aš paliksiu vieną
Ąžuolėlį mielą,
Jums kalbės kasdieną,
Kaip protėvių siela.

Auki, ąžuolėli,
Iki pat pat galiūno.
Tegu mūsų žmonės,
Tokie stiprūs būna!

Vikt. Tatarėlis

1968

PIRČIUPIO MADONA

Keleivis dažnas tyliai nukelia kepurę
Iš granito Pirčiupio madonai,
Madonai Lidicės, siaubingo Oraduro,
Vienišai gaisraviečių madonai.

Kai budeliai už kojų vaikučius į ugnį
Mėtė... Mušė, spardė, daužė,
Madonai šiai, patyrus sielvarto bedugnę,
Kumščiai akmeniniai susigniaužė.

Kai motinos su kūdikiais ant rankų niro
Pačios į liepsnų klaikybes,
Beginklis rūstis jų pranoko jėgą vyrų,
Įkaitų mirtim sužibęs...

Ir statula ši mena—lyg nūn šičia žūsta
Įkaitai beginkliai milijonais,
Ir sudreba širdis, išvydus veidą rūstų
Kumščiais sugniaužtais madonos!

J. Šimonis

Prienų rajono Veiverių apylinkės ligoninė garsėja geru gydomuoju ir profilaktiniu darbu. Praėjusiais metais ji dalyvavo Visasąjunginėje Liaudies ūkio laimėjimų parodoje ir buvo apdovanota II laipsnio diplomu. Gydytojui Antanui Urbonavičiui įteiktos sidabro, o gydytojai Liudvikai Ramanauskienei ir medicinos seseriai Bronei Žilinskienei bronzos medaliai.

Nuotraukoje: Veiverių ligoninės vyr. gydytojas Antanas Urbonavičius konsultuoja ligonį.

Alg. Brazaičio (ELTOS) nuotrauka

NAUJOS KNYGOS

Antano Bimbos knyga — "Klesti Nemuno kraštas"

Visi gerai prisimena, su kokiu ryžtu Amerikos lietuviai per Antrąjį pasaulinį karą rūpinosi pagelbėti žiauraus okupanto vokiečio teriojamai Lietuvai. Kai tik priešai buvo iš Lietuvos išvyti, Lietuvai Pagalbos Teikimo Komitetas pasiuntė savo pirmininką Antaną Bimbą patirti, kokia pagalba skubiausiai ten buvo reikalinga. A. Bimba tuomet Lietuvoje išbuvo daugiau kaip tris mėnesius. Kaip žurnalistas, jis plačiai važinėjo po Lietuvą, matė sugriautus miestus, pastatus, kalbėjosi su daugeliu žmonių, kuriems teko pergyventi okupanto žiaurumus.

Praslinko 20 metų, 1966 m. A. Bimba vėl nuvyko į Lietuvą, kad palygintų dabartinį Lietuvoje gyvenimą su tuo, kokį jis matė savo pirmajame apsilankyme. Jis vėl keliavo po Lietuvą, pamatė, kaip dabar šalis atrodo.

"Klesti Nemuno Kraštas" knyga skiriasi nuo jau kelių autorių pirmiau parašytų knygų apie dabartinį Lietuvos gyvenimą. Man regis, tai bus kaip kokia mažoji enciklopedija ieškantiems žinių, kaip dabar gyvenimas ten vystosi.

Knyga gražaus formato, gausiai iliustruota vaizdais ir skaičiais. Skaitytojas matys, kaip lietuvis per 20 metų atėjo nuo arklo iki elektroninių mašinų. Iš beveik grynai agrikultūrinės šalies Lietuva jau pasiekė aukšto industrinio lygio. Prekybą ji veda jau su daugeliu užsienio šalių.

Buvo bandoma pramonę plėsti ir seniau, bet mažai valstybėlei prasimušti į užsienio rinkas buvo mažai progų. Pavyzdžiu galima imti cukraus gamybą. Mariampolėje, dabarti n i a m e Kapsuke, buvo cukraus apdirbimo įmonė. Nevisada ūkininkams vykdavo nuvežtus ten cukrinius runkelius parduoti. Mano brolis bandė verstis cukrinių runkelių auginimu. Gamybos kiekis buvo apribotas, kad nepakenktų iš užsienio cukraus importui.

Dabar knygos autorius pasako:

"Lietuvos žemdirbiai įgudo kolūkiniuose laukuose išgauti gausų cukrinių runkelių derlių. Kapsuko, Pavenčių ir Panevėžio cukraus fabrikai per parą perdirba keliasdešimt tūkstančių centnerių cukrinių runkelių. Šie fabrikai dar perdirba ir iš kitų šalių gaunamą cukraus pusfabrikatį.

"Lietuvoje cukraus gamyba pakilo nuo 6 tūkstančių tonų 1945 metais iki 167 tūkstančių tonų 1965 metais. Be to, numatomas gerokas cukraus gamybos paaugimas su 1970 metais, kai Kėdainiuose bus pastatytas naujas cukraus fabrikas" (36--37 pp.).

Pirmiau statybai cementą reikėjo importuoti, kuomet Naujojoje Akmenėje neišsemiami cemento klodai tūnojo. Tarybų Lietuva cemento pasigamina ne tik sau, bet ir eksportui. Knygos autorius sako:

"Kokiais aukštais tempais statybinių medžiagų pramonė vystėsi, parodo šie keli skaičiai. Pav., jeigu 1960 metais buvo pagaminta 500 milijonų plytų, 468 tūkstančiai tonų aukštos kokybės cemento, tai 1965 metais jau pagaminta 679 milijonai plytų ir 780 tūkstančių tonų cemento. Jeigu 1950 metais iš viso dar nebuvo gaminamos surenkamosios gelžbetonio konstrukcijos, tai 1960 metais jau buvo pagaminta 477 tūkstančiai kubiškų metrų, o 1965 m. net 1 milijonas 200 tūkstančių kub. metrų. Panašiai augo ir gipso čerpių, šiferio gamyba" (54 p.).

Mieloji Lietuvos žemė buvo derlinga, bet buvo vietų, kur valstietis klampojo po pelkes, smėlynus, grūmėsi su akmenimis. Dabar valstybė atėjo jam į pagalbą. Autorius sako:

"Per paskutinį dvidešimtmetį nusausinta vien tik uždaru d r e n a ž u 500,000 hektarų. O viso nusausinta 1,223,000 hektarų pelkynų ir pernelyg drėgnų žemių 95 p.).

Pakeitus žagrę mašinomis, Lietuvos žemė gausiai atsimoka jos globėjams. "Traktoriais suariamos visos dirvos. Jos paruošiamos sėjai, apsėjamos traktoriniais padargais; jais dirbami net kaupiamųjų tarpueiliai... 1965 m. kombainais nuimta daugiau pusės, o 1966 m.—trys ketvirtadaliai javų" (71 p.)

Kalbant apie žmonių sveikatos apsaugą, knygos autorius sako:

"Neapsakomai d ž i u g u, kad šiandien Lietuvos gyventojų mirtingumas yra žemesnis negu tokiose aukštai išsivysčiusiose kapitalistinėse šalyse kaip Jungtinės Valstijos, Anglija, Belgija, Švedija, Prancūzija ir kitos" (139 p.).

Paskutiniais metais Lietuvą aplanko daug užsieniečių. Visi pripažįsta, kad Lietuvos, kokią senesnieji emigrantai paliko, mažai beliko. Plačiai suklestėjo ten mokslas, menas, literatūra, iškilo nauji miestai, didžiuliai pastatai. Knygos pusl. 280 autorius sako:

"Kalbant apie didžiulius Lietuvos pasiekimus pokario laikotarpiu visose gyvenimo srityse, nė valandėlei nereikia išleisti iš akių fakto, jog Lietuva yra tarybinių tautų šeimos narė, viena iš respublikų, sudarančių Tarybų Sąjungą. Tik todėl ji galėjo padaryti tokią istorinę pažangą."

LLD nariai vėl gavo didelės svarbos knygą. Pažvelgus į knygos turinį, skaitytojas greit ras informaciją bile klausimu, liečiančiu Lietuvos g y v e n i m ą. Pradėjus knygą skaityti, norisi vienu atveju bent vaizduotėje pajusti pulsą, kokiu tempu mūsų senoji tėvynė Lietuva ž e n g i a į šviesų, kultūringą gyvenimą.

K. Petrikienė

Brazilijos San-Paulo miesto gyventojas Nazis Felipe iškėlė didžiulę šventę, įrengus jo name telefoną. Vakarienei buvo pakviesti visi giminės ir d r augai. Džiaugsmas buvo ne be pagrindo: Felipe padavė pareiškimą įrengti telefoną prieš dvidešimt trejus metus.

Jeronimas Šukauskas-Šukaitis

Skaudūs prisiminimai

Netrumpa mano metų virtinė prašvilpė. kaip akimirka. Raudok neraudojęs, o jie išnyko šioj šalyj anglies kasyklų kalnuotoje srityje ir pragariškuose plieno fabrikuose, ir nebegrįš.

Atsimenu, kai 1912 metų birželio mėnesį, vos pradėjęs 18-tus metus savo amžiaus, atkeliavau šion "aukso ir laimių" šalin. Pirmas mano darbas buvo kietosios anglies kasyklose. Jaunuoliui, užaugusiam ant ūkio, pasirodė tikras pragaras. Tuoj supratau, kad tos saldžios, fantastiškos pasakos apie laimės šalį yra viliugystė.

Kitos išeities nebuvo, turėjau pripratti. Dirbau su broliu, pas kurį atvažiavau, antra pakaita — nuo 3 popiet iki vėlumos nakti. Dienos laiku iš ryto turėdavau progos pasivaikščioti ir pasidairyti po apylinkę. Brolis gyveno arti kasyklų. Šioji sritis apgyventa vien angliakasių. Nameliai sulinkę, apšepę, kai kurių dažai atplūšėję. Gatvės siauručės, negrįstos, išskiriant didesnes, kurios jungė vidurmiestį su šia skurdžių sritimi. Namukų užpakalinėse užtvarose — kiemuose — sukalti dideli aruodai, pilni pelenų ir surūdijusių tuščių skardinių. Jokios žolelės, medelio ar gėlelės nesimatė. Vaikučiai pusnuogiai ir murzini žaidė tuose kiemuose ir gatviukėse. Moterys su namų darbo drabužiais "pasipuošusios," ant tvorų pasirėmusios, kalbėjosi su kaiminkomis.

Kasyklų užtvaroje ("jarde") stovėjo daržinukė. Joje stovėjo uždaras juodas vežimas, šalia jo du juodi mulai. Tai vežimas, kuriuo veža kasykloje sužeistus ar užmuštus į jų namus. Man ne kartą teko matyti tą vežimą išvažiuojant iš užtvaros pro vartus. Maži vaikai, pamatę, bėga motinoms pasakyti. Moteterys, išbėgusios, rankas ant krūtinės sudėjusios, seka akimis, pas kurį namuką tas vežimas sustos. Smalsumo pagautas, nusiskubindavau ir aš pamatyti, ar sužeistas ar užmuštas.

Anglies kasyklų savininkai neturėjo ir nesuteikdavo pirmosios medikalinės pagalbos. Darbininką sužeidė ar užmušė, atvežė pas jo namą įnešė murziną į vidų ir važiuoja atgal.

Netekau vieno draugo

Turėjau du draugus. V. Rutkauskas ir Antanas Mažeika gal kiek už mane vyresni. Nedarbo dienomis retai kada beapsieidavome vieni be kitų. Aniedu jau buvo pirmiau atvykę šion šalin ir daugiau buvo apsipažinę su Wilkes-Barre miestu ir jo apylinke. Nueidavome už miesto paliai upę Susquehanna, susidėję po dešimtuką išsinuomodavome laivuką, pasiirkluodavome po plačią upę. Aš jiems papasakodavau apie Nemuną, o juodu man apie ežerus — juodu paėjo iš Aukštaitijos, kur daug ežerų.

Vieną šeštadienio rytą priešpiet išėjau į gatvę ir pamačiau, kad tas juodas vežimas išvažiavo iš kasyklų užtvaros ir įsisuko įninkų gatviukę, kur mano draugas Vincas Rutkauskas gyvena pas savo seserį, ir sustojo pas jų stubą. Kol aš ten dasigavau, juodas vežimas jau buvo nuvažiavęs ir tik grupė vaikų ir moterų išgąstingomis akimis stovėjo, o viduje girdėjosi garsus moters verksmas. Lėjęs vidun randu savo draugą negyvą, anglies dulkėmis apklotą, su didele žaizda galvoje, iš kurios dar tekėjo kraujas, pamestą ant plikų grindų.

Dar tik vakar kalbėjomės ir vienoje įstaigoje bilijardus lošdami vieni iš kitų juokus krėtėme, ir tarėmės sekmadienį važiuoti toli už miesto į paežerę— prie Harveys Lake.

Ir štai vyras pačioje jaunystėje, ne daugiau 22 ar 23 metų, apleidęs Zarasų ežerų grožybes, atvažiavo čion "aukso ir laimių" ieškoti. Ir štai ką jis rado! Norėjau kai ką sakyti ir suraminti jo verkiančią seserį, bet negalėjau žodžio ištarti, ašarų pilnomis akimis išėjau.

Tiek daug laiko prabėgo, bet aš to negaliu pamiršti. Kiek laiko prabėgus, tas juodas vežimas parvežė ir mano brolį, skaudžiai sužeista galva. Brolio žmona ir aš atvedėm jį stubon, pasauktas daktaras apiplovė žaizdą ir nuvežė ligoninėn. Daktarui ir ligoninei turėjo patys apmokėti.

Antanas Mažeika ir aš ilgai liūdėjova mūsų trečio, žuvusio draugo. Vėliau pradėjova rečiau sueiti, nes aš vienose vestuvėse, kur man teko būti pabroliu, sutikau merginą, ir pradėjova draugauti. Draugavova arti dvejų metų ir tarėvos apsivesti. Bet jos giminės pradėjo ją atkalbinėti. Mat, mano brolis turėjo daug vaikų ir nelabai pavyzdingai gyveno, o antra, tai mudu esą per jauni ir apie šeimyninį gyvenimą dar nieko nesuprantą. Jinai turėjo giminių toli kur kitame mieste, tad šie išsiuntė ją ten, ikalbėdami, būk ten esą daugiau ir geresnių darbų jaunoms merginoms.

Mano draugas A. Mažeika nė neatsisveikinęs išvažiavo nežinia kur. Merginos ir draugo netekęs jaučiausi lyg gyvenime esu visų apleistas.

Už keleto mėnesių ji vėl grįžo į Wilkes-Barre pas savo seserį bet aš jau buvau jų namuose nepageidaujamas, nes jie jau turėjo jai kitą kavalierių, kurį ji tepažinojo tik dvi savaites ir už jo ištekėjo.

Gailesčio sujaudintas ir anglies kasyklose darbams sumažėjus, apleidau Pennsylvanijos valstiją. Apsistojau Connecticut valstijoje, New Haven mieste. Čia vėl sutikau merginą ir draugavomės biskį daugiau kaip metus. Bijodamas, kad ir jos nuo manęs kas nepaviliotų, apsivedžiau.

Apsivedus gyvenimas turėjo tvarkytis kitaip negu pavienio. Abu neturėjome tame patyrimo, tai sunku buvo orientuotis. Bet tie sunkumai buvo nugalėti ir gyvenimas ėjo tokiu pat keliu, kaip jau seniai vedusių ir sukūrusių šeimas darbilį.

Tarp 1922 ir 1930 metų darbai ėjo neblogai. Visi pradėjo įsigyti jau net automobilius. 1926 metų pradžioje įsigijova ir mudu.

Wilkes-Barre, Pa., gyveno vedusi sesuo, turėjo dvi mažas dukriukes. Brolis, pas kurį atvažiavau, jau buvo miręs. Buvau jau gerai pramokęs automobilį vairuoti. Susitarėva su žmona važiuoti pas seserį aplankyti brolio kapą ir jo likusią šeimą. Žmonai taipgi minėjau keletą draugų, su kuriais kartu dirbau, ir kaip jie mane mokydavo, taigi ir juos teks aplankyti.

Gavę pasiliuosavimą iš darbavietės savaitei laiko, iškeliavome į Wilkes-Barre, kurią palikau 1915 metų pradžioje. Ją pasiekti ėmė beveik 12 valandų (šiandien tokį tolį galima nuvažiuoti į 3 ar 4 valandas).

Sesuo ir švogeris turėjo valgomų daiktų krautuvę.

Pasilsėję iš po kelionės ir pasivaišinę, nuvažiavome į kapines, kur brolis palaidotas. Ėjau toliau pasidairyti po kapines. Netoliese nuo brolio kapo patėmijau vieną ilgą kapą su keletu kryželių. Įdomu adamas priėjau arti. Ant kryželių vardai, kuriuos rengiausi gyvus atlankyti. Žiūrėjau ilgai į tuos vardus ir mintimis nubėgau atgal į tą laiką, kai atvažiavau į šią šalį ir pradėjau dirbti kasyklose. Jie buvo vyresni už mane ir sakydavo: tu dar jaunas, važiuok kur į viršinius (taip vadindavo fabrikus) ir mokykis kokio nors amato, nes čia jaunam žmogui nėra ateities. Belakstant mintimis praeitin ir beskaitant vardus, pajutau kaip šiltos ašaros nuriedėjo per skruostus. Sesuo ir žmona, pamačiusios, "pabudino." Sužinojau nuo sesers, kad tai Baltimorės tunelio eksplozijos aukos. Vėliau sužinojau ir apie daugiau savo pažįstamų, kurie tragiškai žuvo kasyklose.

Keletą dienų pasiviešėję grįžova namų link su liūdnais įspūdžiais. O tas ilgas kapas su daugeliu kryželių ir mano draugų darbininkų vardais dar ir šiandien neišeina iš atminties.

-:- -:- -:-

New Havene pragyventas laikas prabėgo, rodos, zuikis goncų vejamas. Štai ir 1959 metai, kuriuose atsistatydinau iš darbo.

Šiaurinių valstijų srityje jau seniai galvojau nepasilikti išėjęs į senatvės pensiją. O dabar, dar mintimis pasidairius po šį miestą, kuriame išgyvenau daugiau kaip 40 metų, kur lietuvių savišalpinės ir kultūrinės organizacijos buvo skaitlingos nariais ir turtingos finansais, štai šiandien paskutinė savišalpinė Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Vytauto Draugystė, kuri buvo laisva ir skaitlingiausia nariais, jau likviduota. Narių mirimai, senėjimas prie to privedė.

Liūdna ir nejauku čia buvo pasilikti toliau ir tėmyti, kai mūsų tautiečiai retėjo, ir laukti to paties likimo.

1959 metų pradžioje su žmona susikrovę į automobilį kas tilpo, apleidome New Haveną. Apsistojova Floridoje, Miamio mieste. Čia randava geroką lietuvių koloniją ir savo draugų ir pažistamų iš paliktos mūsų apylinkės.

Pažangiečiai čia turėjo suorganizavę savo klubą, taipgi jau gyvavo LLD 75 kuopa. Greitai tapome šių organizacijų nariais ir įsivėlėme veiklon. Gyvenimas pasirodė vertas tęsti toliau, nežiūrint, kad jo jau rudens laikas.

Pažangiečių Lietuvių Socialinis Klubas 1962 metais isigijo savas patalpas—svetainę. Sekmadieniais ir šventadieniais sueigos, banketai, pasilinksminimai, o labiausiai žiemos laiku, kai šiauriečių privažiuoja į šiltą, saulėtą klimatą.

Vieną sekmadienį Klubo bankete pirmininkas, sveikindamas susėdusius svečius pietauti, nepamenu kokiu reikalu mano vardą minėjo. Po pietų man darbuojantis prie stalų sutvarkymo svetainėje, pirmininkas pakvietė mane laukan, sakydamas, kad viena moteris nori su manimi kalbėti, ir sako: štai tas žmogus, kurio jūs ieškote. Plonesnioji moteriukė tuoj paklausė mano vardo ir ar aš gyvenau kada nors Wilkes-Barre, Pa., ar pažinojau Veroniką Daugirdaitę. "Taip," sakau jai, "gyvenau ten ir atsimenu tą merginą. Mudu draugavova beveik dvejus metus, bet likimas mudu išskyrė prieš 49 metus ir nuo to laiko nesu jos matęs ar girdėjęs apie ją." Žila, veidas jau neslėpė amžiaus. Moteriškė žiūri į mane, šypsosi. "Štai, tu,"sako jinai, "tu ir vėl su ja kalbi, tik arčiau įsižiūrėk." Puolėva glėbin ir, paėję toliau nuo žmonių, su ašaromis akyse pasakojova vienas kito praeitį. Paaiškėjo, kad jinai našlė, gyvena Paterson, N. J., pas dukterį ir žentą. Atvažiuoja čion žiemos laiku sveikatą pataisyti. Sužinojau, sako ji, kad tu gyveni šiame mieste, stengiausi sueiti, na, štai ir vėl tave matau. Atidarius savo išeiginį rankinuką ir išėmus nuotrauką rodo man. Ar pažįsti, sako jinai man, tą žmogų? Tai buvo nuotrauka, daryta prieš 50 metų.

Bet neilgai tęsėsi tie linksmi susitikimai ir pasikalbėjimai. Per tūlą laiką jinai nepasirodė sekmadieniais Klubo parengimuose. Kartą gauname laiškutį, kuriame ji rašo, kad pergyveno sunkią operaciją, ir prašo mudu su žmona atvažiuot (jos gyvenimo vieta radosi 20 mylių į šiaurę nuo Miamio). Nuvažiavova. Radova ją lovoje blogoje sveikatos padėtyje. Pamačius mudu pradėjo verkti. Pabuvoję apie porą valandų ir palinkėję spartaus sutvirtėjimo, išvažiavome, prižadėdami artimoje ateityje ir vėl ją atlankyti ir rasti jau pilnai susveikusią.

Lankėva ją keletą kartų namuose ir jau radova gerokai sutvirtėjusią. Už kiek laiko per telefoną pašaukė iš ligoninės ir prašė mudu atvažiuoti ir sutikti jos dukterį, kuri atvažiavo iš Patersono veztis ją namo. Nuvažiavus ligoninėn, šalia jos stovėjo jauna moteriškė, jos duktė.

Už kiek laiko gavome nuo jos laiškutį iš Patersono, kad ji ten randasi ligoninėje ir eina geryn.

Kada mudu 1967 m. sausio 22 d. minėjova 50 metų vedybinį jubiliejų, jinai, sužinojusi apie tai, prisiuntė dovanų setą stiklų, aukso raidėmis pažymėtą mudviejų jubiliejų.

Neatsimenu, kiek laiko vėliau gavome žinią, kad jos gyvenimo žvakės liepsnelė užgeso...

Ilsėkis, Verute, amžinai! Nežinojau, kad tu per tiek daug metų nešiojai širdyje žmogų, kurį tu mylėjai.

1967 m. VII 23
Miami, Fla.

Prie Vilniaus universiteto vartų.

Brockton, Mass.

Pas mus labai daug vagysčių, įsilaužimų ir automobilių nelaimėse užsimušimų.

Vasario 12 d. iš pirmadienio į antradienį naktį vagys įsilaužė į Lietuvių Tautiško Namo užeigą "National Cafe" ir į St. Grušo kirpyklą. Išnešė 20 butelių degtinės ir $40 pinigais. Iškirpyklos išnešė tik kiek skustuvų. Vagys dar nesugauti.

Automobilių avarijoje vasario 15 užsimušė du jaunuoliai po 20 metų amžiaus, vienas lietuvis John Breiva. Greitai važiuodami vogtu automobiliu ant Pleasant St. atsimušė į medį ir iš automobilio liko tik laužas. Lietuvis gyveno ant Dyer Street.

Geo. Shimaitis

Perskaitę "Laisvę" paduokite kitiems, kurie jos dar neskaito.

Iš gintarinės pakrantės

Svečiuose pas liaudies rašytoją

Klaipėdiečiai, gražiai paminėję Ievos Simonaitytės 71-ąsias gimimo petines, išsiruošė į Vilnių pasveikinti jubiliatės. Nuo miesto literatų važiavo Vytautas Kaltenis, nuo liaudies meistrų — Vytautas Majoras, nuo Vykdomojo komiteto — Algirdas Pateckas. Dovanų rašytojai nuvežė dail. Edm. Malinausko piešta paveikslą iš rašytojos jaunystės motyvų.

Pobūvyje pas Simonaitytę dalyvavo poetai Eugenijus Matuzevičius, Vytautas Karalius, o taip pat jos draugai iš Klaipėdos laikų: E. Krastinaitis, T. Brakas, E. Kybiamas ir Vilučiai.

V. Majoras susirinkusiems parodė mėgėjišką kino filmą apie Klaipėdos literatų susitikimą su I. Simonaityte Priekulėje.

Rašytoja savo kalboje pažadėjo dirbti ir kurti, kiek išgalės.

J. Petrausko paroda

Liaudies meistras Jonas Petrauskas, tykus, malonus žmogus, neseniai gerokai jaudinosi. Klaipėdos krašto tyros muziejuje buvo atidaryta personalinė jo tapybos darbų paroda.

Kaip nesijaudins žmogus, kada parodos lankytojai ir jo draugai per vienas kitą sveikino.

Jono darbai nepretenzingi. Jis nesivaiko moderniųjų išraiškos priemonių. Vaizdingas Minijos vingis, naujoji Klaipėda atgyja jo paveiksluose tokiais, kokie yra realybėje. Gal tik "Neringos kelias" sufantastintas, bet ir čia pasakiškas žiaubimas tik pagilina Neringos grožio įspūdį.

Paminėjo Č. Sasnauską

Kultūros rūmuose įvyko vakaras, duotas Č. Sasnausko 100-sioms metinėms.

...Sceną puošia tik lyra ir skaitmuo "100". Bet pakyla antroji uždanga, ir pamatome S. Šimkaus v. muzikos mokyklos chorą (vadovas Skirsgilas).

Po jo Daiva Kšanienė skaitė pranešimą apie kompozitoriaus gyvenimą ir kūrybą.

Dainavo dar du chorai— liaudies operos (vadov. Kazys Kšanas) ir Mokytojų namų kamerinis (vadov. Rimantas Zdanavičius).

Chorai dainavo ne tik Č. Sasnausko, bet ir kitų lietuvių kompozitorių - klasikų dainas. Klausytojams ypač patiko "Kur bėga Šešupė" ir "Karvelėlis"

Kviečia "Šypsena"

Atvėrė duris moksleivių klubas "Šypsena." Čia renkasi miesto vidurinių mokyklų vyresniųjų klasių moksleiviai. Žinoma, šeštadienio vakare jiems norisi čia pasišokti, pasilinksminti. Tačiau klubas — ne vien šokiams. Pokalbiai su vyresniaisiais apie gyvenimo prasmę ir tikslą, karštos ir nuoširdžios diskusijos, bendri reikalai padės moksleiviams greičiau rasti save.

Parkas—diplomantas

Miesto parkas pelnė Visasąjunginės parkų apšvietos 2 laipsnio diplomą už 1967 m. Tai šauni parko darbuotojų pergalė.

Žiaurioji rudens vėtra išlaužė daug medžių parke. Šį pavasarį išlaužtieji medžiai bus atsodinti.

Miesto rytinėje dalyje kuriamas naujas parkas.

Eksponatai—į Londoną

"Dailės" kombinato gaminiai garnio šalyje ir užsienyje. "Ekspo-67" buvo 15,290 vien tik klaipėdiečių pagamintų gintaro suvenyrų ir papuošalų.

Dabar "Dailė" gavo naują užsakymą. Prekybos ir pramonės parodai, kuri įvyks vasarą Londone, bus pateikti gintaro ir metalo suvenyrai, apyrankės, auskarai ir pan.

50 metų — kartu

Šitiek pragyveno Anelė ir Kazys Kielos. Auksinių vestuvių proga metrikacijos biure juos pasveikino visuomenės atstovai. Anelei Kielienei jie dovanojo gražią tautišką juostą, o Kaziui Kielai — dailią ąžuolinę kuoką su įraižytomis vestuvių datomis, kaip tvirtumo simbolį.

Algirdas Pateckas

Stoughton, Mass.

Atminčiai velionės **Aldonos Kazokytės-Gray**, aukojame laikraščiui "LAISVEI" **$10.** Ji mirė sausio 29, 1968 m., Frackville, Pa. Su užuojauta jos šeimai, pasiliekame **Mr. ir Mrs. Frank Jacobs.**

Rochester, N. Y.

Vasario 11 d. nuo širdies smūgio mirė Viktoras Trilikauskas, Marijonos Trilikauskienės sūnus, vos sulaukęs 42 metų.

Velionis gimęs ir augęs Rochesteryje, buvęs kareiviu, dabar jau buvo vedęs, turėjo 1 sūnelį.

Paliko didelėme liūdesyje savo mylimus: motiną, žmoną ir sūnelį, visiems buvo didžiausias smūgis, toks jaunas žmogus išsiskyrė iš gyvųjų tarpo, visi labai gailime.

Jo šermenys buvo pas Mr. G. Savage, 1080 North St. Jo karstą puošė daugybė gėlių ir skaitlingai lankė šermenis visokių tautų žmonės. Palaidotas su bažnytinėmis apeigomis. Nors buvo darbo diena, bet palydovų buvo labai daug. Palydovai buvo užkviesti į Gedimino salę ir pavaišinti.

Viktorai, ilsėkis, o tavo žmonai, mamytei ir sūneliui linkime ištvermės liūdesio valandomis.

L. Bekešienė

-:- -:- -:-

Kovo mėnesio parengimai

Kovo mėn. 3 dieną, sekmadienį, Gedimino draugystė rengia pietus. Pradžia 1-mą val. pietų metu. Po pietų bus susirinkimas. Visi draugijos nariai prašomi dalyvauti ir paremti Gedimino draugiją, nes jai parama labai reikalinga.

Kovo 10 įvyks Moters dienos, pasaulinės moterų šventės minėjimas. Rengia abi LLD (moterų ir vyrų) kuopos. 1 valandą bus skanūs pietūs. Po pietų turėsime pamarginimų. Girdėsime T. Lietuvos ministrės Leokadijos Diržinskaitės kalbą, įrašytą juostelėje.

Nuoširdžiai prašome visus rochesteriečius vyrus ir moteris atsilankyti. Draugės prašome negaminti pietų namie. Kviečiame ateiti į Gedimino svetainę, 575 Joseph Ave.

Kviečia **Rengėjai**

JUOZAS STANELIS

MANO ATSIMINIMAI IŠ PRAEITIES

Kai žmogus jau stumi devintą dešimtį metų, pradedi mąstyti apie praeitį, apie draugus, visuomenę ir abelną gyvenimą. Nori peržiūrėti savo praeitį, pastudijuoti savo nudirbtus darbus ir patikrinti, ar jie buvo visuomenei naudingi. Nori pažvelgti ir į savo klaidas, kurias padarei. O klaidų nė vienas žmogus neišvengia. Nesuklysta tik tas, kuris nieko neveikia. Taigi klaidų gailėtis neverta, reikia tik taisyti savo gyvenimą, kad daugiau tokių klaidų nepadarius.

Aš esu pusiau dzūkas, pusiau kapsas. Gimiau 1887 m. balandžio mėn. Punsko parapijoje, Paliūnų kaime. Ten tėvas turėjo 80 margų smėlynų ir kimsynų. Negalėdamas pragyventi, tą ūkį pardavė ir nusipirko kitą 30 margų sodybą Keturvalakių apylinkėje, Geistariškių kaime, Vilkaviškio rajone. Kai kėlėmės į Kapsų kraštą, turėjau apie 5 metus amžiaus. Mūsų šeima buvo didelė. Mudu su vyresniuoju broliu Petru ėjome į Keturvalakių mokyklą. Kalbėjome dzūkišku akcentu, tai kiti vaikai mus praminė "cvogūnais." Mokyklą lankiau 2 žiemas po 3 mėnesius. Vasarą turėjau ganyti, o 13 metų būdamas jau dirbau ūkio darbus.

Gyvenome biednai, nes naujas ūkis buvo nualintas, daug ko reikėjo prie jo pridėti, o už senąjį ūkį Dzūkijoje tėvas mažai ką gavo. Pasidarė skolų, o su skolom gyventi sunku, dėlto tėvas ir brolis Antanas 1900 m. išvažiavo į Ameriką uždarbiauti. Mudu su broliu Petru likome namie ūkininkauti, nors dar buvome nekokie "vyrai."

Kai prasidėjo 1904 m. Rusijos karas su Japonija, žmonėse kilo didelis subruzdimas prieš karą ir carą. Visokių plakatų pasklido kaimuose ir miestuose. Mudu su Petru irgi prie to judėjimo prisidėjome. Gavę pundą plakatų, lipindavome prie sienų, stulpų, medžių ir dalydavome nedėldieniais prie Keturvalakių bažnyčios. Gaudavome iš mano pusbrolio studento A. Žmuidzinavičiaus knygelių pasiskaityti, bet aš mažai ką ten suprasdavau. Kai knygnešys socialdemokratas Andrius Verbyla parsigabendavo kontrabandą knygų ar brauningų iš Vokietijos, tai pas mus palikdavo pasaugoti, kol toliau išsiųsdavo. Revoliucijai visi pritarė, nes caro niekas nekentė. Mudu su broliu įsirašėme į pogrindinę Socialdemokratų partiją. Mūsų grupės kapitonas buvo Bardauskų kaimo Jonas Dabrila; jis mums ir brauningus (revolverius) davė. Mūsų grupei priklausė ir Baltrus Pavadis, Žmuidzinavičiaus bernas. Tai buvo labai drąsus ir sumanus vyras. Vėliau jį zemskiai (policininkai) sugavo ir valdžia nuteisė keliems metam į katorgą ir visam amžiui ištrėmė į Sibirą.

Mūsų grupėje buvo smarkių vyrukų (buvome 8 draugai). Mes nuginklavome Keturvalakių zemskius, juos išvijome ir išdaužėme monopolį. Sekmadieniais pas mus atvažiuodavo Juozas Rimša iš Margių kaimo ir sakydavo prakalbas prie bažnyčios. Žmonės atidžiai klausydavo. Atvažiuodavo ir kiti kalbėtojai, daugiausia studentai iš Marijampolės (Kapsuko).

Apsidirbę su savo bažnytkaimio zemskiais, mes neduodavome ramybės ir kitų apylinkių raudonsiūliams, nuginkluodavome ir juos. Eidavome pas ūkininkus rinkti aukų ginklams ir šiaip kovai prieš caro valdžią. Žmonės aukodavo, o turtingesnieji dar ir pavaišindavo. Bet atsirado ir niekšų, kurie surinktus pinigus pasilaikydavo sau. Partijai neatiduodavo. Tokius chuliganus mes bausdavome.

Vėliau Partija išleido stampas, kurias duodavo aukotojams ir ten pažymėdavome, kiek kas aukojo. Žmonėms sakydavome, kad niekam jokių aukų neduotų, jeigu jie neturi Partijos stampų.

Mūsų kuopelės draugai atiduodavome surinktus pinigus savo kapitonui, Jonui Dabrilai. Iš jo gaudavome ir stampas. Ar jis pilnai su Partija atsiteisdavo, mes nežinojome.

Gaila, kad man neteko apie tai išsikalbėti su V. Kapsuku, kai jis buvo Amerikoje.

Vieną naktį nuvažiavome į Lankeliškius. Ten nuginklavome policiją ir išdaužėme monopolį. Vėliau Partija įsakė monopolių nedaužyti, tik pinigus paimti ir duoti monopolčikam kvitas, kad jie galėtų valdžiai parodyti, kas paėmė pinigus. Tokiu būdu paimdavome pinigų iš pašto ir kitokių valdžios įstaigų. Valdininkai tokiom rekvizicijom nesipriešindavo, tik reikalavo kvitų. Pas mus nebuvo jokio inteligento ar kalbėtojo, kuris galėtų vadovauti, o mes patys buvome jauni, neprityrę, todėl ne visada gerai nusivokėme kaip veikti. Bet ūpas pas visus buvo geras, visi norėjo kovot.

Kova su zemskiais

Vieną popietį pas mus atbėga B. Pavadis ir sako: "Juozai, į Keturvalakius atvežė monopolį ir atlydėjo du zemskiai. Dabar jie eina į Gižus, reikia juos nuginkluoti."

Mudu pradėjome prie jų bėgti rėkdami: "Laikykite razbaininkus". Prie mūs prisidėjo ir daugiau vyrų.

Kada zemskiai pamatė, kad negalės pabėgti, tai jie pasislėpė pas mūs kaimyną Miciutą ir pradėjo į mus šaudyti. Mes irgi atsakėme ugnimi. Apsišaudymas tęsėsi, kol zemskiai išbaigė patronus. Tada mudu su Pavadžiu prie jų priėjom ir pareikalavom iškelti rankas aukštyn. Atėmėme revolverius ir norėjome ten pat juos sušaudyti. Bet Miciutienė verkdama prašė nešaudyti, nes, sakė, paskui valdžia jų ūkį sudegins. Paklausėme jos ir zemskius paleidome.

Bet tai buvo didelė klaida. Mums reikėjo juos pasekti ir kitoje vietoje likviduoti. Vienas tų zemskių buvo kilęs iš Keturvalakių ir mudu su Pavadžiu pažino. Tas pats zemskis už poros dienų atvedė būrį kareivių, kurie apsupo mūs namus ir ieškojo manęs. Motina jiems sakė, kad išvykau į Ameriką. Ieškojo ir Pavadžio. Namie gyvenimas pasidarė negalimas, nes nuolatos jie mūs ieškojo.

Sužinojome iš mano švogerio Undzilos, kad Lazdijų pašte laikoma daug pinigų. Tą reikalą aptarėme kuopelės susirinkime ir nutarėme tuos pinigus rekvizuoti Partijos naudai.

Kuopos kapitonas paklausė, kas sutiktų tą darbą atlikti. Mudu su B. Pavadžiu apsiėmėme tai padaryti, nes mudviem Keturvalakiuose vistiek jau nebuvo vietos. Tai ir patraukėme į Dzūkiją. Geležinkeliu nuvažiavome į Punską ir ten stotyje susipažinome su pora vyrukų.

Tai buvo pradžia 1906 m. Pasisakėme, kad esame nuo Vilkaviškio. Norėdami pasirodyti "drąsuoliais" pasigyrėme, kad pas mus jau monopoliai išdaužyti ir zemskiai nuginkluoti. Jie mum sako, kad reikėtų ir pas mus taip padaryti. O mudu to tik ir laukėm. Jie mums pasakė, kur jų zemskiai gyvena, tai mudu nuėję juos nuginklavome. Tais ginklais apginklavome savo naujus pažįstamus: juodu turi po revolverį, o mudu po brauningą, tai jau spėka! Jie pasisakė, kad yra broliai Grigaitukai, kurie vėliau atvyko į Ameriką ir gyveno Elizabeth, N. J. Buvo pažangūs žmonės, skaitė "Laisvę".

Apsidirbę Punske, mes pasisakėme savo naujiems draugams mūsų kelionės tikslą. Juodu mums parūpino padvadą ir kartu važiavo. Važiavome per naktį. Paryčiu pasiekėme Lazdijus ir puolėmės nuginkluoti policiją. Bet nė vieno neradome namie.

Vežime turėjome 12 zemskių revolverių ir pakankamai amunicijos. Nors Lazdijų policiją ir nepavyko nuginkluoti, bet vistiek nutarėme į paštą eiti. Vieną Grigaituką palikome vežimą saugoti, o mes trys nuėjome pas pašto načalninką ir pareikalavome, kad atidarytų "seifą" ir atiduotų pinigus. Jis vis darbą vilkino, lyg ko laukė, bandė ką tai telegrafuoti, bet mes lazdos smūgiu aparatą sumušėme, o jis "seifo" vis neatidaro. Tuo tarpu į paštą pradėjo rinktis žmonės ir pamatėme, kad bus pavojinga ilgiau čia būti, nes zemskiai nenuginkluoti.

Nutarėme palikti paštą ir eiti zemskių ieškoti. Kada išėjau ant gonkų, pamačiau, kad načalninkas jau kelia į mane revolverį. Reikėjo gintis — jis ar aš! Įvyko susišaudymas ir mes atsišaudydami pasileidome bėgti pas savo vežimą. Nors pinigų negavome, bet laimingai pabėgome, o viršininkas buvo nukautas.

Netoli Lazdijų gyveno ūkininkas Le-

(Bus daugiau)

Binghamton, N. Y.

Iš LDS 6 Kuopos Susirinkimo

LDS 6 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyko vasario 5 d., Sokol salėje. Nemažas skaičius narių atvyko į šį susirinkimą.

Trumpi buvo kuopos valdybos raportai. Finansų sekretorė Adelė Kumpan pranešė, kad M. Kazlauskienė dar vis serga. Linkime jai greitai pasveikti. Toliaus sekretorė priminė, kad nariai gerai mokasi duokles už šiuos metus.

Nors buvo trumpas, bet bendrai imant buvo geras susirinkimas. Aptarta kuopos reikalai. Pravesta LDS Centro Valdybos nominacijos. Mūsų kuopos nariai veik vienbalsai kandidatais nominavo dabartinius Centro Valdybos narius.

Pasirodo, kad sekančią vasarą bus parankesnės sąlygos gauti tinkamą vietą ruošimui išvažiavimų-piknikų. Visiems gerai žinoma vieta, tai per kelioliką metų buvusi Liepų kempė, prie Conklin Ave. Dabar jos savininkas yra Jonas Kulbis, buvusios M. Kulbienės, dabar Lynn, sūnus. Sako, kempė gražiai pertvarkyta ir žymiai pagerinta. Šį klausimą aptarus susirinkimas vienbalsiai nutarė, kad kuopa suruoštų bent vieną išvažiavimą ir tam išrinko komisiją. Komisijon išrinkta M. Lynn, A. Maldaikienė ir L. Mainionienė.

Nesmagu priminti, kad susirinkime ir vėl tapo praleistas toks svarbus klausimas, kaip naujų narių įrašymas. Nežinau, kodėl mūsų kuopos nariai visus svarbius organizacijos klausimus praleidžia tylėjimu.

Sekantis kuopos susirinkimas įvyks pirmadienį, kovo 4 d., Sokol salėje, 226 Clinton St. Pradžia 7 val. vakare. Visi nariai maloniai prašomi dalyvauti.

A. Žemaitienė buvo atsinešusi didelį bundulį knygų ir tuojau po susirinkimo išdavinėjo jas LLD 20 kuopos nariams, kurie dalyvavo šiame susirinkime. Tai knyga "Klesti Nemuno Kraštas," ją parašė Antanas Bimba. Knyga labai graži pasižiūrėti ir neįkainuojamai svarbi pasiskaityti, ypatingai mums senesnės kartos žmonėms. Tai brangi dovana LLD nariams. Širdingai dėkoju Jums, drg. Antanai, už parašymą šios knygos.

Drg. H. Žukienė šių žodžių rašytojai įteikė vertingą dovaną ir palinkėjo sėkmės darbe. Širdingai dėkoju Jums, drauge, už dovaną.

Ona Wellus

Chester, Pa.

Popieriaus kompanijos Eddystono firmoje gamina įvairius plastikinius produktus dėl namų reikmenų, taipgi minkštus rakandų sėdynėms kušinus.

Unijos sutartis su kompanija baigiasi vasario 20 d. Unija užvedė derybas su kompanija nuo vasario pradžios. Reikalauja aukštesnių algų ir darbo sąlygų pagerinimo, nes pragyvenimas labai smarkiai kyla ir su šiuo uždarbiu sunku darbininkui su šeima pragyventi.

Kompanija sutiktų pakelti nuo 15 iki 22 centų į valandą algos. Bet darbininkai reikalauja daugiau. Unijos viršininkai sako, kad kompanijos pasiūlymas neblogas, ir pravedė slaptą tarp narių balsavimą, ar daugumas narių sutiks su kompanijos pasiūlymu. Balsavimo pasekmes vėliau sužinosime.

—:—

Mirė Jokimo Lenausko žmona, sulaukusi 75 metų amžiaus. Mirė nuo širdies smūgio. Liūdi du sūnūs ir duktė, daugelis giminių ir artimų draugų.

Lai ji ilsisi šios šalies žemelėje.

A. Lipčius

Frackville, Pa.

Padėka

Mirus mano mylimai sesutei Aldona Gray-Kazokytei, šia proga noriu tarti visiems dėkui už jų suteiktus man užuojautos žodžius, asmeniškai ir per korteles. Daug man pagelbėjo liūdesio valandoj. Su Pagarba, **Suzanna Kazokytė-Jones.**

ST. PETERSBURG, FLA.

Mirus

Amilijai Sklerienei

Mes, LLD 45 kuopos nariai ir artimi draugai reiškiame giliausią užuojautą velionės mylimam vyrui Feliksui, dukrelėms Mildred Calmer, Eleanor Kruger ir žentams. Linkime susiramint ir pergyvent didelį širdies skausmą Feliksui, netekę gyvenimo draugės ir dukroms mylimos mamytės.

J. P. Stančikai
J. Staskunas
J. E. Naginskai
J. Blaškis
P. Blaškienė
J. P. Brass
R. E. Brewer
D. Cheplinskienė
J. E. Davidoniai
J. E. Galvan
G. J. Gendrėnai
N. Lenigan
A. P. Lukai
L. Darafiejus
F. M. Lideikiai
V. Lappato
J. P. ir M. Miller
Ch. M. Puishiai
J. A. Puishiai
E. Pike
V. Pacienė
K. Pakšienė
B. O. Putrimai
J. O. Palianiai
P. Pučkorius
J. Rubas
A. Ruseckas
J. O. Ravotai
V. A. Repečkai
A. M. Raškauskai
M. Terres
L. A. Tvaskai
J. R. Uzainiai
A. Vegela
V. E. Valley
J. Jacky White
W. M. Witkosky
A. A. Jurevičiai
J. S. Jukniai
P. O. Navickai
J. Ragauskas
Chas. Tes. Sholiūnai
J. H. Sholiūnai
O. Straukas
J. Vilkaitis
J. A. Stukai
M. Steinys
W. Stakėnas
O. Stakėnienė
M. O. Yocino
J. O. Greblikai
P. E. Gudas
B. Jankowsky
J. M. Judžentai
A. A. Jociai
D. Mikalajūnas
M. Klishus
D. Kairienė
J. A. Kelley
P. Klimas
O. Klimienė
F. O. Kalantai
A. Kavaliauskas
A. Olga Kairiai
A. Antanavičius
Draugė iš Bostono
O. Rubienė
P. Stephan
Douglas Bierd
B. Salaveičikas
St. Vešys
O. Daukienė
E. Josky
A. Petkunas
Dr. A. ir Mrs. Smith
Adelė Pakall
M. Sellers
P. Paserskis
R. Zaluba
U. Juodaitienė
K. Žinauskas
E. Pažarskienė
M. Machionis
M. Machionienė
J. Vilkaitis
Adelė Yutis
W. K. Kelley

MALE or FEMALE

COUPLE or MAN & WOMAN. For maintenance work. All around duties, wife will handle cooking, must have knowledge and background for nursing homework, 5 or 6 days a week. Steady position. Liber. pers. policies, with vac. Hrs. 8 to 4—9 to 5. For inform. call GE 8-5522. (15-18)

Help Wanted Female

TYPIST

Excellent opportunity for bright girl with ability to type on electric typewriter. Lite shorthand and pleasant speaking voice necessary. Exp. des., but not required.
Call PO 5-1777. (14-15)

CAFETERIA
LINE GIRLS

Experience not necessary. Will train. Good salary, furnished uniforms. Industrial plant cafeteria location in Norristown-Bridgeport area.
275-0200
SERVOMATION OF DELAWARE VALLEY
1257 Swede St., Norristown, Pa. (15-16)

HOUSEKEEPER

Live in, general housework. No cooking. 5½ days a week Private room and bath.
Call TU 6-8460 (15-17)

PROCTER & GAMBLE

555 City Line Ave., Ala Cynwyd
STENOGRAPHER
Needs well qualified steno in figures and able to take responsibility. Excellent benefits, salary, and office location. Call Mr. Schofield. TE 9-6840. An equal opportunity employer.

HOUSEKEEPER

Midle aged woman. Take care of three children, one school age. Sleep in own room with TV. Some cooking. Light housework, no laundry. Recent references required. For information call MO 4-7529. (15-16)

Help Wanted Male

PHARMACISTS

Several interesting full time positions available in this progressive hospital for pharmacists holding or eligible for New Jersey registration. Excellent salary, liberal fringe benefits, civil service coverage, and working conditions. Apply in person or write Personnel Officer.

BERGEN PINES
County Hospital
Paramus, New Jersey
201-261-9000 (15-17)

FOREMAN. For foam fabricating shop. Permanent. Person must be of mature & capable of directing personnel, planning & scheduling work. Some mechanical klowledge necessary. Located between Norristown & Conshohocken. Transportation necessary. 5 day week. Call CH 8-4700, bet. 9 AM & 4 PM. (15-17)

WINDOW & GRILL

men wanted, full or part time, day or night.
Good starting salary
Group Insurance
Paid Vacation
Profit Sharing
McDONALD'S
1633 Old York Rd. OL 9-9713
Abington, Pa. (15-17)

TOOLMAKERS

First class man wanted with minimum of 5 years experience in jobbing shop. Excellent starting rate with work week of 58 hours. All hospitalization & retirement plan paid by Company. Apply:
BODINE TOOL & MACHINE CO.
124 W. Venango
RE 9-9775; 4083 (15-17)

MAN

From Northeast Phila. to drive school bus.
Temp. Refs. & exp. in driving bus req.
Call JE 3-5368 bet. 9 AM & 3 PM
PI 3-1292 aft. 6 PM (11-16)

ELECTRONIC TECHNICIANS, experienced P. A. Tel. and Intercom. To join aggressive Sound Co. Will become union member. Company benefits. Must have car and tools. Permanent position. Call GENERAL SOUND for appointment BA 8-4133. (11-16)

MECHANICS experienced and trainees to fill expanding service shop positions. Top wages and all fringe benefits. Call —
CH 8-1900 or write
STOKES EQUIPMENT COMPANY
11 West Mt. Airy Ave., Phila., Pa. 19119 (11-15)

WELDER-TRUCK MECHANIC

Must be proficient in gas and electric welding
Apply 210 So. 30th St.
An equal opportunity employer. (11-17)

FLOOR Boy, Monday to Friday, daytime hours. No experience necessary. Apply to manager, HORN & HARDART. Lawrence Park Shopping Center, Sproul & Lawrence Rd., EL 6-4441. (11-15)

TOOL MAKER

Excellent opportunity. All fringe benefits. Group insurance, hospitalization. Pension, vacation, holidays and etc. Apply in person.
GENERAL MACHINE COMPANY
4th and Furnace Sts., Emmaus, Pa.
An Equal Opportunity Employer (13-19)

MECHANICS

Truck & Diesel exp. Must have tools. Permanent position. Scope of work and pay to match your ability.
Call Tim
HO 7-9700 (11-17)

WANTED

Mechanic for heavy construction equipment. Local firm. All fringe benefits provided. Call for Interview
717 737-6731
Lemoyne, Pa. (13-15)

"Laisvė" turi daug įvairių pasiskaitymui knygų. Įsigykite.

"Laisvės" Bendrovės dalininkų suvažiavimui sveikinimai

Brooklyn, N. Y.

Sveikiname "Laisvės" Bendrovės dalininkų suvažiavimą. Lai gyvuoja laikraštis "Laisvė" ilgus metus. Aukojame **$100. Kazimieras** ir **Veronika Milinkevčiai.**

Yucaipa, Calif.

Sveikiname "Laisvės" Bvės dalininku suvažiavima, jo dalyvius, skaitytojus. Tikimės, kad padarysite gerų tarimų laikraščio gerovei. Lai laikraštis "Laisvė" gyvuoja dar daug metų, teiktų žmonijai teisingas žinias. Čia randate nuo mūsų **LLD 78** kuopos auką **$100.** Draugiškai, J. K. Alvinas, fin. sekr.

Harrison, N. J.

LLD 136 kuopa sveikina "Laisvės" B-vės dalininkų suvažiavimą su **$10.** Linkime, kad padarytumėt gerus tarimus dėl laikraščio naudos ateityje. Draugiškai, Felicia Shimkienė.

Yucaipa, Calif.

Sveikinu laisviečius. Laikraštį "Laisvę" skaičiau per 25 metus, ir jį labai gerbiau. Iš priežasties akių silpnumo, negaliu skaityti, tad vieton prenumeratos atnaujinimo, prašau priimti mano auką suvažiavimui— **$5. Paulina Vaivodienė.**

CHICAGO, ILL.

Mūsų Padėka

Mirus mano mylimam vyrui (sausio 18 d). ir sūnaus tėvui Nikodemui Pakalniškiui, šia proga noriu per laikraštį "Laisvę" padėkoti visiems draugams kurie liūdesio valandoje išreiškė užuojauta kortelėmis, telefonu, laiškais, taipgi užuojautos skelbimais laikraščiuose "Laisvėje" ir "Vilnyje" — ir visokiais kitais būdais, esame nuoširdžiai dėkingi.

Sekanti velionio Nikio draugai įteikė man $40 ir sakė lai būna skiriama Nikio mėgiamiausiom įstaigom. Skiriu pusiau —$20 "Laisvei" ir $20 "Vilniai." Po $10 davė:

The McFarland Family
Mr. & Mrs. Ted Anderson
Mr. & Mrs. Arthur Myers
John F. Glenville & Family

Širdingai dėkui jiems. Dėkuojame ir tiems kurie prisiuntė vaininkus į koplyčia tiems kurie atėio i šermenis ir dalyvavo laidotuvėse. Šis viskas pasilieka mano ir sūnaus Nikio (Jr.) mintyse ilgai, ilgai.

Mano vyro Nikio atminčiai įteikiu "Laisvei" $10.

Frances Pakal,
žmona ir
sūnus Nicky, Jr.,
ir giminės.

Chicagos Lietuvių Draugija ir jos praeitis

Dar ir dabar tenka išgirsti lietuviškose radijo programose, kuomet garsina mirusius, kad tas ar ta priklausė Čikagos Lietuvių Draugijai. Draugija buvo garsi, turėjo arti 5,000 narių. Turėjo skyrius Čikagoje ir už jos ribų. Dabar nuo 1968 metų, sausio mėn. 1 d. ji negyvuoja. O jos buvusi per metų eilę valdyba ir direktoriai tyli, nė žodžio per spaudą nepraneša, apie tokį svarbų įvykį.

Draugijoje prasidėjo krizė jau nuo 1961 metų. Su pradžia 1962 metų ligos pašalpa sustabdyta. Draugija likosi tik laidojimo draugija ir pakeitė savo vardą. 1967 metų vasario 27 d. vardas pakeistas į "Cardinal Life Insurance Association," adresas 437 E. Elis Ave., Springfield, Ill.

Gruodžio pabaigoje gaunu laišką nuo "Great Lakes Insurance Co., Elgin, Ill., su pranešimu, kad jau yra padarytos sutartys 1967 m. lapkričio 29 d. su Cardinal Life Insurance Association, Chicago Lithuanian Burial Society ir Chicago Lithuanian Mutual Benefit Association. Visos trys priimtos į Great Lakes Insurance Company, Elgin, Ill., ir jau paruošti paliudijimai po $200 pomirtinės. Tai buvo Čikagos Draugijos $200 pomirtinė.

Mokestis bus palei amžių, kiek dabar turi metų? Turi būti mokamos metinės vardu Great Lakes Insurance Co., Elgin, Ill.

Čikagos Lietuvių Draugija išgyvavo 59 metus. Per eilę metų buvo vienos srovės žmonių kontroliuojama. Jie taip nukontroliavo, kad jos vardas išnyko. Jos nariu išbuvau per 47 metus ir nė vieno cento iš jos neišėmiau.

Jonas M. G.

Subvėje užsnūdimas jam daug kainavo

Paštininkas Murray važiuodamas iš darbo traukinyje užsnūdo ir pravažiavo savo stoti. Apsižiūrėjęs, išlipo Utica Ave. stotyje Brooklyne, atsisėdo laukti traukinio grįžimui atgal.

Pas jį atėjo du jauni vyrai ir, nė žodžio netarę, vienas ištraukė iš jo rankos knygą, o kitas stvėrė jį ir numetė ant bėgių. Tai pamatė policininkas. Atbėgęs, grasindamas šauti privertė užpuolikus pamesti peilius. Juos sulaikęs, padėjo paštininkui išlipti ant platformos. Sužeistą Murray koją ligoninėje susiuvo. Teisėjas užpuolikus sulaikė po $1,000 užstato kiekvieną iki tardymo.

KRISLAI

(Tąsa iš 1-mo pusl.)

šitaip baisiai klaidingai samprotauja. Kam, girdi, jis nukentėjo, kuo geresni kitų motinų sūnūs..

Kaip niekados pirmiau šiemet, ryšium su vasario 16 diena, lietuvių reakcinėje spaudoje pylėsi desperatiškų nesąmonių srautas. Vienas jų, pav., šaukė: turime "ryžtis ilgai, atkakliai, žūtbūtinei kovai." Kitas galvočius drąsino už save kvailesnius, kad Tarybų Sąjunga (kurią jis, beje, vadina "molio kojomis kolosu") "susverdės ir griuš," ir tada jiems atsidarysiąs kelias į Lietuvą atlaimėti savo prarastus dvarelius ir nustotas šiltas vieteles prie Lietuvos valstybės lovio.

-:- -:- -:-

Keista, kaip tie žmonės negali į savo nelaimingas galvas įskelti tos šventos tiesos, jog jie savo rojų yra praradę amžinai.

Atsimename, kaip po Spalio revoliucijos iš Rusijos išsinešdinę carberniai ir parazitai dar ilgai sapnavo apie sugrįžimą ant Rusijos liaukos sprando. O kur jie dabar? Nieko nebesigirdi. Nė vienas jų savo prarastojo rojaus nebeatgavo ir nebematė.

Lygiai toks pat likimas laukia ir lietuviškųjų saldžiai sapnuojančių tautos atplaišų apie susigrąžinimą praeities, apie atsukimą istorijos rato atgal. Kartais man jų net gaila. Juk jie baisiai nelaimingi žmonės!

-:- -:- -:-

Mus pasiekė Vilniuje išleistas dvitomis poezijos rinkinys "Lietuvių poezija." Rinkinį redagavo V. Kubilius, Justinas Marcinkevičius, A. Venclova ir V. Zaborskaitė. Įžangą parašė Venclova.

Tai labai gražiai išleistos knygos. Rinkinys prasideda su Martyno Mažvydo "Knygelės pačios bylo lietuvninkump ir žemaičium" ir baigiasi Sigito Gedos eilėraščiu "Erdvių atsidarymas." Per abudu tomus turime beveik tryliką šimtų puslapių!

Nežinau, ar kas nors panašaus su lietuvių tautos poezija buvo bandoma pirmiau.

Nuoširdžiausiai sveikinu tuos, kurie šį šaunų projektą sugalvojo ir įvykdė gyvenimam.

New Yorke areštavo real estate biznierių R. Bialkiną kaip sukčių. Sako, kad jis Kalifornijoje bandė iškeisti 5,000 vertės boną kaip savo. Valdžios agentai sako, kad bonas yra dalimi prieš porą metų New Yorke iškeistų 5 milijonų vertės bonų.

New Yorko senatorius Lent pasiūlė seimeliui visas seniems globoti įstaigas pavesti Sveikatos departamento žinion.

NIUJORKO LIETUVIŲ MOTERŲ KLUBAS
MINĖS
MOTERS DIENĄ
Sekmadienį, kovo 10, 1968
"Laisvės" Salėje
102-02 Liberty Ave. Ozone Park, N. Y.
Praodžia 2 val. po pietų

Aido choro moterys, vadovybėje Mildred Stensler, išpildys meninę programą, kuri susidės iš moterų kvarteto, solistės Nelės Ventienės ir Aido moterų choro. Irena Vladimirovienė, Jungtinių Tautų Moterų Draugijos pirmininkė, supažindins mus su josios veikla. Bus ir kitų pamarginimų.

Po trumpos programos, turėsime gerų užkandžių — karštų "šuniukų," namie keptų pyragų ir kitko.

Už visa tai — auka tik $1.00

Liaudiško laikraščio bičiuliai sukėlė jam gražios paramos

Viduržieminio sezono parengimų tylą nutraukė kultūrinė - draugiška popietė vasario 18 d. Laisvės salėje.

Programos siekis buvo nušviesti prasmę svarbiausių šiandieninių mūsų šalyje ir pasaulyje įvykių. Apie juos išsamų ir įdomų pranešimą pateikė "Laisvės" redaktorius Antanas Bimba.

Kalbėtojas daugiausiai dėmesio kreipė į Vietnamo karą ir į pavojų, šį karą plečiant, jį išvystyti į pasaulinį. Pateikė daug žinių apie dabartinius partijų ir kitų organizacijų ir asmenų pasiruošimus prezidentiniams rinkimams. Jis sakė, jog mums visiems svarbu dalyvauti ir darbuotis rinkimuose. Veikla įgalintų išrinkti gerus piliečius į valstijų seimelius ir į miestų pareigūnus. Padėtume išrinkti tokius, kurie pažintų atstovaujamų žmonių poreikius, kurie darbuotųsi visuomenės gerovei.

Kalbėtojas taipgi aiškino spaudos veikmę kovose už taiką, už liaudies pergales rinkimuose, kovose už laisvę ir lygias teises visiems šalies žmonėms.

Bimba skaičiais parodė, kaip karo šalininkai ir milijonierių partijų kandidatai į valdininkus milijonus dolerių išleidžia agitacijai už save ir prieš darbininkų ir pažangiečių kandidatus. O visam tam atmušti pažangieji darbo žmonės teturime tik vieną, dukart į savaitę anglų kalba išleidžiamą laikraštį. Geras laikraštis, bet nepakankamas reikalui. Jis sakė:

—Atstovauti milijonams darbininkų, darbo inteligentijos bei studentijos reikia platesnio laikraščio, reikia dienraščio.

Tokį laikraštį—"Peoples World" (Liaudies pasaulį) planuojama išleisti jau šį pavasarį.

Bimbos pranešimą apie kūrimąsi įstaigos tokiam laikraščiui anglų kalba išleisti publika pasitiko ne vien tik aplodismentais, bet ir gausia parama.

Ona Užkurėlienė, viešnia iš Vilniaus, mums kai ką papasakojo iš savo įspūdžių. Daug kas jos klausinėjo kaip jai patinka Amerika.

—Daug kas patinka, o kai kas ir nepatinka, atsakė viešnia. —Taip pat ir mylimoje Tarybų Lietuvoje retkarčiais kas nors nepatinka. Bet mes stengiamės, kad mūsų T. Lietuva, kad mūsų Vilnius būtų gražesni, kad gyvenimas kas metai gerėtų ir gražėtų.

Viešnia buvo atvykusi pas Juozą Bojalį ir jo žmoną (Bojalienė viešnios sesuo) 3 mėnesiams. Šiuos žodžius rašant jinai yra jau išvykusi namo.

Likusiąją laiko dalį praleidome žiūrėdami spalvotus paveikslus (slides). Juos rodė ir gerai aiškino Jonas Siurba. Paveikslai iš daugelio vietų, be kitų, iš Expo-67 ir iš Tarybų Lietuvos meno programų toje parodoje. Kiti iš diplomatės Leokadijos Diržinskaitės susitikimų su New Yorko lietuviais; dar kiti iš vietinių pobūvių.

Jonas Grybas, popietės pirmininkas, gyvai pravedė programą ir paskelbė būsimus veiksmus. Julija Lazauskienė paruošė kavos ir pyrago vaišes, o grupė jos draugių prišoko jai talkon vaišių padavimo metu. Kelios surašė liaudiškam laikraščiui dalyvių teikiamą paramą.

Per Ievą Mizarienę ir Nastę Buknienę

LLD 185 kp. $25.

Po $10: Antanas ir Ilse Bimba, A. Titanienė, Senas Juozas, Valis ir Vera Bunkus.

Po $5: Ieva Mizarienė, A. Gilmanas, P. Višniauskas, Julia Šimkienė, J. Zajankauskas, C. N., W. Baltrušaitis, L. S., P. Šolomskas $3.

Po $2: M. K., Draugė, V. Venskūnas, Draugė, Draugė. Draugas $1.

Per Bronę Keršulienę ir Nellie Ventienę

Walteris ir Bronė Keršuliai (atminčiai Bronės motinos Sofijos Zmitrienės, mirusios tą dieną prieš 18 metų) $25.

Onutė $20.

Po $10: Povilas ir Nellie Venta, Jonas Grybas, S. Sasna, Elena Jeskevičiūtė, Anne Jakstis.

Po $5: J. Gasiūnas, P. ir N. Buknys, K. Bender, V. Paulauskas,, G. Varesonas, M. Liepus, J. J., J. K., F. Yakštys. A. R., ir M. Kalvaitienė po $3.

Po $2: A. Augulis, K. V., XX, Gustaitis, Draugas.

Po $1: Šleinis, J. Lazauskienė, XX, Lukšis, Draugė.

Rengėjai dėkingi programos dalyviams ir visiems atsilankymu, darbu ir dovanomis suteikusiems paramą liaudiškai spaudai.

Aišku, ne visi norintys prisidėti galėjo pobūvy dalyvauti. Rengėjai tikisi, jog dar daugelis kitų įteiks savo dovaną netolimoje ateityje, kad šių metų pavasarines taikos šventes galėtume pasitikti su liaudišku anglų kalba dienraščiu, — su "Liaudies pasauliu."

Rep.

Brooklyne gaisre 894 Madison St. žuvo du gyventojai ir nuo širdies priepuolio mirė gaisragesys.

Iš LDS 13 kuopos susirinkimo

LDS 13 kp. susirinkimas įvyko vasario 7 d. Narių nemažai dalyvavo. Daugelis pasimokėjo savo mokesčius.

Kuopos valdybos raportai rodo, kad kuopa yra gerame stovyje. Užsiregistravusių ligonių nėra.

Vajininkė Marcelė Jakštienė pridavė vieną naują aplikaciją.

Centro Valdybos nominacijose kuopos nariai nominavo ne tik tuos pačius CV narius, bet keletą naujų, kurie tiktų įeiti į Centro Valdybą.

Kalbėta apie LDS seimą, įvyksiantį liepos mėn. Worcesteryje. Kuopa gali, pagal narių skaičių, pasiųsti 4 delegatus, jeigu tik finansų tam tikslui pakankamai būtų. Buvo sumanyta suruošti kokį parengimą ar kitką, kad būtų galima sukelti daugiau finansų. Visas šis reikalas paliktas kitam susirinkimui svarstyti.

Sekamas susirinkimas bus labai svarbus. Jis įvyks trečiadienio vakare, kovo 6, "Laisvės" salėje, Ozone Parke. Valdyba kviečia visus narius dalyvauti, taipgi primena, kad tiems, kurie šiemet dar nemokėjo mokesčių, svarbu šiame susirinkime pasimokėti.

13 kp. narys

Mirė

Šeštadienio rytą mirė **Petronėlė Atkočaitienė,** našlė plačiai žinomo buvusio "kriaučių kontraktoriaus" Atkočaičio. Ji gyveno Far Rockaway. Pašarvota Garšvos šermenynėje ir bus laidojama trečiadienį, vasario 28 d.

Dovanos "Laisvei"

Leonas Waišnoras, Rochester, N. Y., dovanojo "Laisvei" du Lietuvių Namo Bendrovės šėrus.

Už dovaną širdingai ačiū.

J. G.

New Yorko valstijos loterijos tiketų sausio mėnesį parduota tik už 4 milijonus 900 tūkstančių. Po įvedimo pirmą mėnesį buvo išparduota už 6 suviršmilijonus.

VELYKINIS IŠPARDAVIMAS
10% NUOLAIDA ANT AUTOMOBILIŲ UŽSAKYMUI GIMINĖMS KAIP DOVANA
GYVENANTIEMS U. S. S. R.
NUOLAIDA ĮVYKDOMA iki BALANDŽIO 28, 1968
PRISTATYKIT UŽSAKYMUS SU MŪSŲ DALININKAIS

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, INC.
1776 Broadway, New York, N. Y. 10019
Tel. 212—581-7729
ar į bile mūsų skyrių.

Ar į bile sekančius skyrius:

GLOBE PARCEL SERVICE, INC.
716 Walnut St., Philadelphia, Pa. 19106
Tel. 215 WA 5-3455

COSMOS PARCEL EXPRESS CORP.
45 West 45th St., New York, N. Y. 10036
Tel. 212 CI 5-7905
ar į bile mūsų skyrių.

PODAROGIFTS, INC.
220 Park Avenue South, New York, N. Y. 10003
Tel. 212—228-9547
ar į bile mūsų skyrių.

(Vienintėliai atstovai del dovanų Jungtinėse Valstijose)

Parengimų kalendorius

Kovo 10 d.

Niujorko Lietuvių Moterų klubo pobūvis MOTERS DIENOS proga Laisvės salėje, 2 val. po pietų. Bus meninė programa, užkandžių ir kitokių įvairumų.

Kovo 17

"Laisvės" B-vės dalininkų suvažiavimas ir banketas savoje salėje.

Kovo 31 d.

LLD 1-oji kuopa rengia filmų popietę 2:30 val. popiet., "Laisvės" salėje.

Balandžio 21

LDS 1 kp. pietūs "Laisvės" salėje.

Baigia pasveikti

Praėjusio šeštadienio vakarą aplankiau net nuo Kalėdų sergančią Marijoną Tamelienę. Nudžiugau pamatęs, kad duris atidaro pati ligonė.

—Jau vaikštinėju, jau buvau ir į lauką išėjusi, — džiaugėsi ji. — Duktė buvo išvežusi į restoraną ir į departamentinę krautuvę pasižvalgyti. O anądien mano geroji draugė Sofija Vaiginienė irgi mane buvo išvežusi į restoraną pavaišinti, — džiaugėsi baigianti sveikti ligonė.

Nors namie jai nieko netrūksta, ir geroji duktė ją prižiūri taip gerai, kaip geriausiai ji gali, bet ilgai būti tarp keturių sienų visgi jau pabodo. Pasiilgusi lietuviškų pramogų.

Liga prasidėjo po persišaldymo. Baisiai skaudėjo kairiąją koją nuo pat juosmens, negalėjusi jos nė pajudinti. Iš jos pasakojimo atrodo, kad liga gal buvo siatika (sciatica).

Lauksime matyti ją vėl mūsų sueigose sveiką ir taip pat malonią, kaip visuomet praeityje. SV

Buvome pranešę, kad Juozui Zajankauskui Kings County ligoninėje padaryta nosyje operacija. Bet pasirodo, kad operacija būsianti padaryta dar tik šią savaitę.

Rep.

DĖL SIJONĖLIO

Bronxe penkiolika metų mergšė nuėjo mokyklon apsivilkusi madniai priglostyta suknele, kurios apačia nesiekė toliau 3 colių virš kelių. Mokytoja pagalvojo, kad mergšės mini-skirt perdaug jau "mini," liepė eiti namo apsirengti. Dalykas baigėsi įsikišus motinai, mokytojams, mokyklų viršininkams, — baigėsi mergšei tebevilkint mini-skirt.

Žaisdamas prie New Yorko įlankos ties Red Hook aštuoniametis Gregory Chapparo įkrito įlankon ir prigėrė.

PARDAVIMAI

Savininkas parduoda 4 lotus, kuriuos pirkęs prieš daugelį metų; parduoda už tą pačią kainą, kiek mokėjo pirkdamas. Sąlygos bus lengvos. Pardavimo priežastis — senatvė. Randasi — Zepyrhills, Fla. 33599. 14 mylių nuo Busch Gardens, geras kelias 301, North. Norintieji daugiau informacijų prašomi kreiptis pas savininką: Antanas J. Orlen, 1080 Glen Edith Drive, Webster, N. Y. 14580. (12-16)